Влада - Радам !

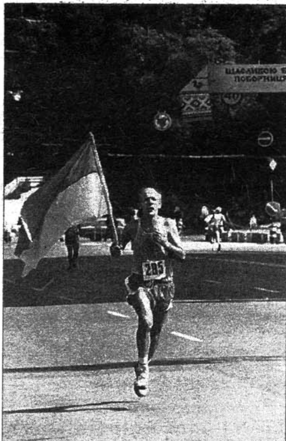
Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 162 (912) ♦ Субота, 27 серпня 1994 року ♦ Ціна договірна

НА СВЯТО — З НАДІЄЮ

24 серпня Україна відзначила третю річницю проголошення незалежності. Нелегкими були ці три роки, насичені політичними баталіями, економічними пошуками, виборами. Народові, який проголосував за незалежність, частіше відводилася епізодична роль у цих подіях. Але народ працював і жив надіями, що життя поліпшиться, що нашим дітям буде легше. Але, мабуть, дуже невеликий термін відвела історія для перемін. Нині державу очолили нові люди, яких обрав народ. І знову ми живемо надіями. І святкуємо.

Є гроші — буде сучасний зв'язок

Україною отримано кредит Європейського Банку Реконструкції і Розвитку у розмірі 53,1 млн $ США на будівництво національної частини міжнародної волоконно-оптичної лінії зв'язку (ВОЛЗ). Кредит розрахований на будівництво нових оптично-волоконних та радіорелейних шляхів зв'язку і закупівлю каналів у діючих телекомунікаційних мережах та міжконтинентальних кабельних ліній. Підводна частина міжнародної ВОЛЗ закінчуватиметься наземним пунктом у Одесі. Проект будівництва кабельного шляху Одеса—Київ визначиться у тендері. Після реалізації проекту (І квартал 1996 року) Україна отримає вихід через вузлову точку зв'язку у Палермо до європейських телекомунікаційних мереж та міжконтинентальних кабельних ліній Америки, Середнього та Далекого Сходу, а через Стамбул — до регіональної Балканської мережі.

Суперника одеситів названо

Відбулося жеребкування європейських футбольних клубних турнірів. У розіграші Кубка кубків одеський «Чорноморець» зустрінеться з швейцарським клубом «Грассхопперс» (Цюріх). Перший матч наші проведуть в гостях в один з днів з 12 по 15 вересня, як домовляться з господарями.

Продиктовано в номер

Естафета пам'яті

Учора, 26 серпня, у селищі Мілове Луганської області, першому населеному пункті України, визволеному від фашистської окупації, стартувала естафета пам'яті «Через усю Україну». Біля меморіального комплексу «Україна — визволителям» було урочисто запалено факел — його пронесуть по всіх областях України. Сьогодні луганці передають факел місту Слов'янськ Донецької області. А фінішує естафета 8 жовтня — в день визволення України — в Ужгороді.

Проводиться естафета з ініціативи Ради організації ветеранів України та Українського фонду пошуку.

Допомога — 25 мільйонів

«Голос України» 23 серпня цього року розповів про найбільшу сім'ю на Волині і в Україні — Софії та Йосипа Фенів, які мають 18 дітей.

Виступ газети не залишився поза увагою. Як повідомив голова Волинської облради Борис Климчук, для допомоги в закінченні будівництва їхнього будинку з позабюджетного фонду обласної Ради виділено 25 мільйонів карбованців. Приклад вартий наслідування.

Харків: третя черга метро

Відбувся перший наскрізний проїзд пускової ділянки третьої лінії метрополітену. На ній розташовано п'ять станцій, а довжина шляху становить шість кілометрів. Станції вже майже готові до пуску. До середини серпня, як передбачалось, об'єкт не вдалось здати внаслідок нестачі коштів. Затримка також за електричним кабелем і вагонами, для придбання яких потрібно понад двісті мільярдів карбованців.

У них — «Лада», у нас — «Дана»

«ДАНА» — таке незвичайне ім'я, що означає в перекладі «вода», запозичене з скіфсько-сарматської назви наймогутнішої ріки України Дніпра — Данаприс, дістала нова модель «Таврії» ЗАЗ-1105, серійний випуск якої розгорнули запорізькі автомобілебудівники.

Так що нова п'ятидверна комфортабельна мікролітражка акціонерного товариства «Запорізький автомобільний завод», яка вже вийшла на ринок України і зацікавила партнерів «АвтоЗАЗу» за кордоном, тепер називається «Дана» ЗАЗ-1105.

Йдемо на зближення

У штаб-квартирі СНД у Мінську завершили роботу повноважні представники міністерств закордонних справ і міністерств оборони країн СНД. Серед підготовлених документів — проект меморандуму «Основні напрямки інтеграційного розвитку СНД», котрий буде подано на розгляд зустрічі лідерів СНД, що відбудеться на початку вересня.

Офіційно

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВІТАЄ

З ДНЕМ ШАХТАРЯ

робітників, інженерно-технічних працівників та службовців, керівників підприємств, об'єднань і комбінатів, усіх, хто працює у вугільній промисловості.

З ДНЕМ АВІАЦІЇ

авіаційних працівників України з нагоди професійного свята.

Їх роботу завжди відзначали висока дисципліна, надійність, самовідданість та відповідальність. Саме ці професійні риси допоможуть працівникам авіаційної промисловості і транспорту здолати нинішні труднощі, збільшити внесок в економіку держави.

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про виконуючого обов'язки міністра закордонних справ України

Призначити УДОВЕНКА Геннадія Йосиповича виконуючим обов'язки міністра закордонних справ України.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
25 серпня 1994 року.

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про виконуючого обов'язки міністра оборони України

Призначити ШМАРОВА Валерія Миколайовича виконуючим обов'язки міністра оборони України.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
25 серпня 1994 року.

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення А.Зленка з посади міністра закордонних справ України

Увільнити ЗЛЕНКА Анатолія Максимовича з посади міністра закордонних справ України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
25 серпня 1994 року.

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення В.Радецького з посади міністра оборони України

Увільнити РАДЕЦЬКОГО Віталія Григоровича з посади міністра оборони України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
25 серпня 1994 року.

У комісіях Верховної Ради України

Зустріч з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Уільямом Гріном Міллером відбулась у Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією. Обговорювались проблеми створення в цій сфері ефективного механізму співпраці двох країн. Учасники розмови констатували, що злочинна й наркотична мафія, контрабанда, тероризм, «відмивання» «брудних» грошей набувають загрозливих розмірів, дестабілізуючи економіку і правопорядок. Голова комісії Григорій Омельченко і пан Міллер погодились з тим, що конче необхідно налагодити між нашими країнами дійові шляхи обміну потрібною інформацією, поліпшувати законотворчу роботу з метою сприяння швидкому розслідуванню справ. Висловлювалась пропозиція щодо укладення на міжурядовому рівні відповідної угоди. Обговорено також питання про поїздку групи українських парламентарів до Америки для ознайомлення з досвідом роботи аналогічної структури Конгресу США та правоохоронних органів, що ведуть боротьбу з організованою злочинністю і корупцією.

Прес-центр Верховної Ради України.

СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

• Вінниця

Чи не найкращий подарунок до свята вінничанам піднесли, як це не дивно звучить, працівники водоканалу. 4 дні місто з 400-тисячним населенням було без води. Аварія водогону сталася вночі. На вулиці Київській раптом з-під землі вдарив фонтан, струмінь якого досяг вершин дерев. У свій час комусь спало на думку на цій ділянці водогону замість металевої труби використати залізобетонну, стінки якої не витримують високого тиску.

Тим часом до житлових будинків, підприємств і організацій завозили воду водополивними машинами. Вона надходила потроху у лікарні, дитсадки, їдальні, а також на перші поверхи житлових будинків. Повністю аварію вдалося ліквідувати 23 серпня. Так що на свято Вінниця вийшла вмитою і чистою.

• Полтавська область

У День незалежності України в селищі Артемівці Чутівського району відбулися обжинки і кінноспортивне свято, організоване місцевим АТ «Павлівське». Тут при місцевому конезаводі діють дитяча і доросла кінноспортивні школи, а місцеві спортсмени — неодноразові переможці і призери міжнародних та республіканських змагань. Приїхали на свято також конярі з Луганська, Харкова, Одеси, Києва і навіть з Росії.

Більш як 10 призів розіграли майстрикіннотники. За скаженим парадом на старт вийшли діти. А кульмінацією став розіграш призу на честь Дня незалежності України на конях рисистих порід у перегонах, який здобули наїзники Дібрівського кінного заводу Миргородського району. Та у виграші зосталися не лише спортсмени, а й усі учасники. Крім хорошого настрою і бадьорості кожен, хто побажав і кому пощастило в лотереї, міг виграти також мішок цукру, півня, порося, теля, а то й молодого жеребця. Отож, свято удалося на славу.

• Луганськ

Чекали, що по-своєму бурхливо відзначать День незалежності України шахтарі виробничого об'єднання «Первомайськвугілля», де сильні позиції Незалежної профспілки гірників. Напередодні свята велика група шахтарів об'єднання пікетувала будинок Луганського облвиконкому. Вона вимагала негайно виплатити зарплату, яку затримали за 2 місяці, і відмінити наміри щодо закриття трьох первомайських шахт. Пристрасті вгамувалися. 24 серпня гірники Первомайська просто відпочивали — і від роботи, і від страйків.

• Херсон

Приємний сюрприз до свята підготував херсонцям міськвиконком. Його голова Людмила Коберник розпорядилася виділити додаткові кошти на утримання житловокомунального господарства, на впорядкування міста — 2 мільярди 500 мільйонів карбованців, на капітальний ремонт житлового фонду — 5 мільярдів, на приведення в порядок доріг — 4 мільярди. Значну суму виділено також тролейбусному управлінню для придбання запасних частин до машин. Кращий спосіб відзначити свято, на думку місцевих керівників, — це подумати про майбутнє свого краю.

• Дніпропетровщина

Народними гуляннями і розважальними програмами, ярмарками усмішок і всілякими конкурсами для дітей зустрічали ветеранів, святом сім'ї «Родинна оселя» відзначили світлий День незалежності України дніпропетровці. А в Лоц-Кам'янці — колишньому припорізькому селі на Дніпрі, де за часів Запорозької Січі жили лоцмани, які проводили судна через дніпрові пороги, відкрито перший в Україні музей лоцманства. Хай поки що скромний, та вже тепер зрозуміло, що він неодмінно збереже неоціненні скарби нашої історії.

• Черкаси

У містах і селах Шевченкового краю відбулися урочисті збори й святкові концерти, присвячені третій річниці незалежності України.

У Черкасах, на Театральному майдані протягом семи годин тривало багатоголосе, веселкове дійство — підсумковий тур XII обласного фольклорно-етнографічного фестивалю «З глибин народних». Понад 600 фольклорних колективів нині в області; кращі, самобутніші з них вибороли право виступити в обласному центрі у фіналі фестивалю.

Того ж дня обласний краєзнавчий музей запросив черкасців та гостей міста на День відчинених дверей і на чудову виставку «Сучасне декоративно-прикладне мистецтво України». Активну участь у святкуванні взяли спортсмени, зробивши вулицями міста масовий пробіг. На Дніпрі відбулися відкрита першість Черкас з вітрильного спорту і водноспортивне свято.

• Хмельницький

Такого не пригадують ні за партократів, ні за демократів. На день державного свята було намічено покладання вінків до пам'ятника Тарасу Шевченку. На урочисту церемонію прийшли до кінотеатру імені Шевченка... два заступники голови міськвиконкому, три працівники апарату виконкому. І якби завідувачка міського відділу культури не привела два десятки діток з міського ансамблю, то нікому було б навіть корзину з квітами нести. Найбільше дивувала відсутність керівництва облвиконкому, членів правління «Просвіти», найзатятіших прихильників незалежності, депутатів-демократів, керівників громадських демократичних об'єднань, партій, рухів тощо. Не прийшли. Дрімали по суверенних квартирах, порпалися на дачних ділянках.

• Республіка Крим

Цього року в столиці автономної республіки не було жодного святкування на державному рівні. І якщо торік 24 серпня на флагштоках перед Будинком уряду піднімали державні прапори України і Республіки Крим, то нині їх не було. Урочисті збори відбулися в головних управліннях МВС та Служби безпеки України в Криму. А українські громадські та громадсько-політичні організації півострова відзначили свято в Сімферополі урочистими зборами та великим концертом.

• Севастополь

Тут відбулися урочисті збори міськради і виконкому з участю громадських організацій. Торжества пройшли в частинах та на кораблях ВМС України, котрі передбачали й «годину відродження» на тему: «Державна незалежність — воля народу України». На кораблях Українського флоту урочисто підняли державний та військово-морські прапори і прапори розцвічування. Увечері пролунали залпи святкового салюту.

• Львів

Чудовим музичним дарунком з нагоди великого свята стали концерти армійських оркестрів ПрикВО на майдані біля оперного театру, у парку культури та відпочинку.

Жителі області вшанували пам'ять славних синів України, що поклали життя на вівтар її незалежності. 24 серпня у Самборі відкрито пам'ятник комісарові ЗУНР — політичному діячеві і письменникові Андрію Чайковському. А в Яворові за кілька днів до свята краяни освятили березовий хрест і меморіальну дошку, що їх встановлено з нагоди 50-річчя від дня загибелі доктора Юрія Липи.

• Волинська область

У селі Забороль Луцького району було освячено й урочисто відкрито пам'ятник полеглим за волю України. Виготовлений він за проектом місцевого архітектора Сергія Шевчука на кошти сільської Ради. На стелі вибито прізвища односельців, які загинули на фронтах Вітчизняної війни, в загонах УПА, у катівнях Сибіру. Цей монумент для селян — як своєрідний акт примирення тих, кого доля в різні роки і часи випробовувала на мужність і стійкість в боротьбі за волю України.

• Одеса

Святкування третьої річниці незалежності України в Одесі почалося із загальноміського мітингу біля пам'ятника Т.Шевченку в парку його імені з покладанням квітів до монумента Кобзаря.

А надвечір того ж дня на Куликовому полі, біля пам'ятника Леніну, під червоними штандартами відбувся ще один мітинг — комуністів.

Тисячі одеситів узяли участь у театралізованому святі «Україно, зоре моя!» на вулиці Дерибасівській, в парках культури, інших місцях і спостерігали увечері святковий феєрверк.

• Суми

Характерною прикметою святкування Дня незалежності в Сумах стала цілковита відсутність будь-яких політичних пристрастей, що донедавна супроводжували подібні події.

Після покладання квітів до пам'ятника Т.Шевченку тут же, просто неба, відбувся концерт майстрів мистецтв, народні умільці виставили кращі свої твори, які можна було й купити. Потім центром масового гуляння став дитячий парк «Казка», а завершив програму духовий оркестр «Слобожанський», під мелодії якого біля старовинної альтанки на Театральній площі довго кружляли пари.

• Чернівецька область

Далеко в горах, у мальовничому урочищі Товарниця (тут знімали відому кінострічку «Білий птах з чорною ознакою»), зібралися жителі карпатського села Ростоки Путильського району, щоб освятити хрест, установлений на вічну пам'ять про земляків, які стали жертвами сталінського терору. Понад сто родин було вивезено звідси до Сибіру й Казахстану, інших силоміць переселили у східні регіони колишнього СРСР, багато люду загинуло в таборах ГУЛАГу.

— Цей хрест, витесаний з кам'яної брили, має увічнити пам'ять про тих, хто поклав своє життя на вівтар нашої незалежності, — сказав на траурному сільському сході буковинський письменник, багаторічний в'язень ГУЛАГу Іван Гришин-Грищук.

• Рівне

Свято незалежності Рівне ніби й відзначило.

Зранку — урочистий молебень у Святовоскресенському соборі, покладання квітів до пам'ятника загиблим за Україну. А потім протягом дня — розваги і для дорослих, і для дітей. Концерти на майданах і в парку імені Т. Шевченка, виставки, театральні вистави, спортивні змагання. Декотрі побували в музеї, декотрі — на мітингу. У дворах пенсіонери грали в карти й доміно...

Але, погодьтеся, перелічено звичайний «набір» культзаходів. Добре, хоч жовто-синій прапор де-не-де майорів.

У СВІТІ ВЖЕ ЗНАНА

«Україна: три роки незалежності» — така назва годинного телефільму, який показали на популярному 38-му каналі телебачення Аргентини на цю та сусідні з нею країни Латинської Америки. Цікаво, що стрічку зняли аргентинські тележурналісти. Вона, як підкреслили її автори, відображає швидкий розвиток відносин між двома країнами, а також постійно зростаючий інтерес аргентинців до України.

Такий інтерес притаманний багатьом країнам світу, які минулої середи відзначили третю річницю незалежності України.

Зустрічі зі співробітниками посольства України, різноманітні інформаційні заходи, святкові прийоми відбулися в республіках СНД, Болгарії, Угорщині, Польщі, Чехії, Словаччині, Ізраїлі, Франції, США, Фінляндії, Канаді, Великобританії, Туреччині, Китаї, у багатьох інших країнах світу.

Промовці підкреслювали на урочистостях, що, попри труднощі економічного характеру, розбудова української державності й демократії тривають. Новообраний Президент, уряд і парламент країни дотримуються курсу політичного й економічного реформування, зміцнення авторитету влади, забезпечення законності й правопорядку.

Особливий наголос робили на всебічній підтримці молодої Української держави, що свідчить про її доброзичливе сприйняття у світі.

Надзвичайні й Повноважні посли України практично в усіх державах, де працюють посольства, дали прес-конференції, виступили з інтерв'ю у пресі.

Авторитет здобувати непросто, але поступово про Україну дізнається дедалі більше людей, виявляючи до неї щирий інтерес.

Коли верстався номер, з нагоди національного свята на ім'я Президента Леоніда Кучми надійшли поздоровлення українському народові від глав держав й урядів багатьох країн світу. Посилаючи вітання з Днем незалежності, вони висловлюють сподівання на зміцнення й розширення політичних, економічних та культурних зв'язків між нашими країнами.

Інф. «Голосу України».

Арнольд ГУГЕЛЬ, кандидат економічних наук.

Інтеграція України: міфи і реальність

Розпад Радянського Союзу, як відомо, мав спонтанний характер, і виникнення на його терені незалежних держав не спиралося на бодай якоюсь мірою осмислену концепцію їх становлення та розвитку ані в геополітичному, ані в соціально-політичному плані. Мало того, у поспіху проголошення суверенітетів і суєті затвердження державної атрибутики нехтували й відкидали нагальні й життєво важливі інтереси власних народів. Тому невдовзі з'ясувалося, що незалежно від того, які надії чи ілюзії плекали у зв'язку з розпадом так званої «імперії» ті чи інші суспільні групи, реально виграла від цього лише місцева корумпована бюрократія, котра розрослася понад міру, та навколополітичні, фінансово-економічні, а у ряді випадків й відверто мафіозні новоутворення, що зрослися з нею.

На жаль, Україна не стала винятком. Відсутність позитивної концепції її розвитку як держави й суспільства найгостріше виявляється у сфері економіки на тлі глибокого зубожіння більшості населення й відставання його життєвого рівня навіть від нещодавніх співвітчизників в Росії, що посилюється. Природно, що це загострює інтерес до ключової проблеми економічної стратегії — до характеру економічних взаємовідносин з Росією і загалом долі економічного комплексу колишнього Союзу.

Цю проблему, як і інші аспекти взаємовідносин з Росією, дуже часто переносять у площину малозмістовних пропагандистських штампів, особливо під впливом спроб нав'язати Україні тупикову націоналістичну ідеологію з яскраво виявленим антиросійським синдромом. А неодмінним інструментом будь-якої штучно нав'язуваної офіційної ідеології, особливо такої примітивної, як націоналістична, як відомо, завжди є міфотворення. Воно, на жаль, поширилося й на оцінку економічного потенціалу України , й на перспективи її зовнішньоекономічної стратегії. Деякі з міфів, що грунтуються просто на неуцтві, зникають під впливом економічних реалій і тому не потребують серйозного обговорення. Серед них, приміром, такі, як міф про колоніальний характер економіки України у складі «радянської імперії» чи про якесь-то «пограбування» України Росією й негайний початок процвітання першої після ізоляції від другої.

А проте деякі ілюзії щодо потреби якнайшвидшого віддалення економіки України від Росії породжено більш витонченими міфами, в основі яких лежать відомі зерна істини, що робить ці міфи вельми живучими. Одна з таких ілюзій грунтується на тому реальному факті, що тісні взаємні економічні зв'язки України та Росії в промисловому комплексі Радянського Союзу були значною мірою зумовлені адміністративно-відомчою політикою розміщення й кооперування виробництва, особливо у ВПК. З цього роблять висновок, що розірвання таких зв'язків — благо для економіки України, бо розчищається шлях до її структурної перебудови й переорієнтації на потреби ринку.

Друга псевдоправдоподібна ілюзія полягає в тому, що залучення економіки України до економіки колишнього Радянського Союзу, і передовсім високий ступінь інтеграції з економікою Росії, перешкоджає її входженню до світової економіки. Такий висновок виходить з того, що економіка колишнього Союзу — це технологічно відстала економіка. Тому збереження тісних економічних зв'язків з Росією нібито увічнює відсталість економіки України. Звідси випливає той-таки висновок: якомога скоріше ізолюватися від економіки Росії та переорієнтуватися «на Захід».

Факти, що лежать в основі цих тез, очевидні, як очевидна й нереальність зроблених з них висновків. Справді, справа подається так, ніби й структурна перебудова, і переорієнтація на Захід — то лише питання вільного вибору, тобто нашого бажання і такого собі суто політичного рішення.

А насправді те й інше потребує, щонайменше, великих капіталовкладень і часу, протягом якого треба жити, при чому бажано не гірше, а краще, ніж учора, і при цьому послідовно перебудовувати економіку, не кажучи вже про таку «дрібницю», як конкуренція на світовому ринку (зрозуміло, коли до цього дійде). Адже сам по собі розрив виробничих зв'язків, навіть якщо їх встановлювали адміністративно-відомчим шляхом і прив'язували наші підприємства до ВПК, автоматично не гарантує останнім ні конверсію, ні їх здатність переорієнтуватися на задоволення потреб ринку. Та й не про конкретні виробничо-технологічні зв'язки йдеться, тим більше, що більшість з них встигла зруйнуватися. Йдеться, як відомо, про найголовніше в економіці — джерела ресурсів і ринки збуту. Саме вони створюють реальний, а не декларований економічний простір для будь-якої економіки, і з цієї точки зору Україна, як й інші колишні союзні республіки, може «вийти» з їхнього загального економічного простору лише «в нікуди».

Для того, щоб усвідомити цей факт, слід повернутися до другої тези, що лежить в основі міфу про «віддалення» від Росії, а саме до тези про те, що це єдиний шлях вирватися з відсталої економіки колишнього Радянського Союзу. Справді, тривала самоізоляція радянської економіки, невід'ємною частиною якої була економіка України, породила глибокі структурні викривлення, технологічну відсталість у невійськових секторах промисловості та її неконкурентоспроможність на світових ринках, і, звичайно ж, вирватися з цього стану на обшир світової економіки абсолютно необхідно. Але як і з чим?

Усі колишні союзні республіки можуть лише зі своїми сировиною та продукцією низького ступеня оброблення. Власне, саме це й відбувається, у тому числі й з Росією, яка поки що зобов'язана кращим економічним становищем порівняно з колишніми співвітчизниками, головно, величезними запасами сировини та енергоресурсів. А величезний виробничо-технологічний потенціал колишнього Союзу, який за всієї своєї відсталості залишався поки що єдиним тривалим джерелом прибутків для більшості населення всіх колишніх союзних республік та єдиною індустріальною базою для будь-яких перетворень їхньої економіки, виявився приречений на самозруйнування. Зрозуміло, причини полягають не лише у дезинтеграції, але вона, без сумніву, виявилася одним з найсильніших деструктивних чинників, що дезорганізувало економіку всіх республік та спричинило масове зубожіння людей, яке не мало жодних економічних виправдань.

Самодостатність виробничо-технологічного комплексу колишнього Союзу несла в собі не лише негативне начало, змушуючи колишні республіки залишатися одне для одного практично єдиним джерелом сировини та ринками збуту, але одночасно створювала унікальну можливість пройти перехідний період становлення ринкової економіки та її структурного перебудування без соціально-економічних катаклізмів. А дезинтеграція, зруйнувавши цю самодостатність, природно, залишила економіку кожної наново створеної держави віч-на-віч зі світовою економікою, до якої вони можуть увійти лише як сировинний додаток, прирікаючи себе на деіндустріалізацію, і, що найневиправніше, на деградацію свого науково- технічного та інтелектуального потенціалу.

Закономірна руйнація планово-розподільної економіки зробила перехід України, як і інших пострадянських країн, до ринкової економіки та її входження до світової економіки неминучим. Тож питання полягає не в тому, чи інтегрується Україна до світової економіки — це безсумнівно відбудеться і вже відбувається, а в тому, чи здійснить вона це ціною деіндустріалізації та перетворення на відсталу третьорозрядну країну, симптоми чого спостерігаємо сьогодні, чи шляхом збереження, модернізації та шляхом структурної перебудови свого виробничо-технологічного потенціалу, тобто як рівноправний учасник світогосподарчих зв'язків.

Узявши курс на дезинтеграцію економічного простору колишнього Союзу, Україна однозначно ступає на перший шлях — деіндустріалізації та зубожіння, тому що при цьому ринки збуту та джерела сировини втрачаються відразу, а можливість оновлення виробництва та його структурної перебудови від цього аж ніяк не збільшуються і залишаються чистою химерою. А для того, щоб ілюзія перетворилася на реальність, потрібні капітали, але нагромадження капіталу можливе лише на основі економіки, що працює, а не руйнується.

Є ще одне джерело виробничих капіталів — розвинені промислові країни. І, звичайно ж, залучення іноземних капіталів мусить стати одним з найважливіших складників інтеграції економіки України до світової. Але ж і тут не повинно бути ілюзій. Капіталам потрібні джерела сировини та ринки збуту. Малоймовірно, що з'явиться багато охочих перетворити світову економіку на постачальника сировини для України, а її — в конкурента на тих світових ринках високотехнологічної продукції. Очевидно, якщо Україна залишиться сам на сам зі світовою економікою, то все, скоріше, буде навпаки. Та нинішній евразійський економічний простір колишнього Союзу, високоіндустріальною ланкою якого поки ще зостається Україна, — це й джерела сировини, й величезні ринки збуту. Заради цих ринків і на базі сировинних джерел залучення іноземних капіталів до розвитку економіки України стає цілком реальним. **Це означає, що для якнайшвидшої структурної перебудови і повнокровної інтеграції до світової економіки Україна не повинна прирікати себе на самоізоляцію від Росії та інших країн СНД, а навпаки — сповна використовувати потенціал їхнього спільного ринкового простору, ставши місцем, що з'єднує простір зі світовими ринками капіталу.**

Отже, економіка України перед вибором: або ж швидше і подалі піти від колишніх співвітчизників у світ безгрунтових ілюзій та реальних злиднів, або ж, спираючись на реальний економічний потенціал, спільно з ними йти від відсталості, долати структурні деформації й на цій основі інтегруватися до світової економіки як її повноправний учасник.

Очевидно, тільки другий шлях здатен перетворити Україну на справді незалежну і впливову країну, сильну добробутом своїх громадян, а не заклинаннями тих чи інших міфотворців.

Харків.

Повертаючись до надрукованого

Хочу працювати на перспективу

У «Голосі України» 11 серпня 1994 року було надруковано матеріал народного депутата України Валерія Коломойцева «Без імпульсу рух неможливий», де йшлося про систему заохочення іноземних інвестицій для проведення приватизації. Автор переконаний, що подолати економічну кризу без іноземних інвестицій Україні не вдасться. Але західних бізнесменів не дуже приваблює перспектива інвестицій, бо останнім часом рівень політичних та фінансових ризиків різко зростає. Інвесторів відлякують бюрократичні перешкоди, брак правового забезпечення кредитування, страхування ризику, суперечливість законів. І все ж їдуть в Україну ділові люди. Один з них — віце-президент компанії «Л.А.Експресс інтернешнл» з Лос-Анджелеса А.-Н.Чавез, прочитавши виступ В.Коломойцева, зателефонував до редакції і поділився своїми думками з цього приводу. Пропонуємо вашій увазі його погляди на цю проблему.

— Багатьох бізнесменів на Заході непокоїть нестабільність як в Україні, так і в колишніх республіках Союзу. Проте окремі, а серед них і наша компанія, все ж сподіваються на краще. Ми не полишаємо надію, адже за натурою своєю — оптимісти. Мабуть, невиправні...

Звісно, що часи для підприємництва в Україні сьогодні не кращі. Але я полишив Радянський Союз вісімнадцять років тому і можу порівнювати. Так, незалежна Україна «плаває» у хвилях невизначеності, проте вітер нових сподівань уже наповнив вітрила. Я відчув цей свіжий подих і перейнявся думкою розгорнути тут власну справу. Повірте, що в бізнесі я людина не нова, і мої справи у США йдуть непогано. Можна навіть сказати, що я забезпечена людина. Добре складаються справи й у дружини Надії — уродженки Києва й випускниці Київського університету. Можливо, це й спонукало нас залагодити бізнесову справу саме тут, на батьківщині. Думаєте, для бізнесмена не існує батьківщини? Глибоко помиляєтеся. І от ми тут.

Ми приїхали сюди з конкретною метою: інвестувати виготовлення продуктів, запровадити екологічно чисті технології перероблення, виробляти засоби медичної діагностики.

Поперва взялися за постачання високоякісних товарів широкого вжитку. Але, підкреслюю, це лише перший крок — ми ж лише кілька місяців у Києві. Вже маємо ділових партнерів у Києві, Запоріжжі, Дніпропетровську, Харкові. Відразу ж підшуковуємо інвестування на партнерських засадах з метою підтримки й розвитку виробничої галузі в Україні. Наша мета — закріпитися на ринку виробництва товарів, що тут не продукують. Звичайно, як бізнесмен я розраховую на прибуток. Та це — у віддаленій перспективі. А якщо дивитися ширше — прагнемо наситити ринок передовими технологіями та якісними виробами, фінансувати нові робочі місця, зорієнтувати робітників на високопродуктивну працю. Адже багато з того, що імпортують сьогодні в Україну, можна і потрібно виробляти тут. Погодьтеся, що це вигідно!

Ми йдемо на ті фабрики й заводи, де відстали технології, неефективне управління процесами, застаріла продукція. Йдемо туди, де поки що відбувається імітація суспільно корисної праці. Та за імітацію перестали платити, і виробництво провалюється у боргову прірву. Ми пропонуємо радикальний варіант — оновлення устаткування, підтримку зацікавленості працівників у розширенні випуску справді потрібної всім продукції.

Мої друзі в Америці жваво цікавляться справами в Україні. Декотрі — щиро і співчутливо, деякі — скептично. Адже вже є американські бізнесмени, які зазнали тут значних фінансових втрат і ні з чим повернулися додому. Це охолоджує бажання інвесторів приїжджати сюди і вкладати гроші у вашу економіку. Але я не думаю, що ситуація така безнадійна. Впевнений, інтерес до діяльності в Україні був би набагато вищий, якби на перешкоді не стояли об'єктивні чинники стримування. Підприємці очікують, коли ж український уряд дасть «зелене світло» діяльності інвесторів, виявить відчутний інтерес до співпраці. Ми готові до активного співробітництва, однак мені воно бачиться як обопільний процес.

Можливо, я повторюся, коли скажу, що знаю цю країну. Надзвичайно шкода, що на цій прекрасній землі так запізнилися із змінами. Усі хочуть багато грошей, і вже сьогодні, зараз. І що прикро — нічого не роблячи. Я ніколи не повірю, що вам подобається так жити. Боронь Боже мене від повчального тону але, інколи здається, що в деяких чиновників бракує високого державного мислення. Доводилося зустрічатися з такими, які інтереси лінивих чи загребущих видають за інтереси народу. Так, як бізнесмен я турбуюся про зиск. Але насамперед хотів би бути корисним тут. Я за моральний бізнес, якщо хочете. Хочу якомога довше працювати в Україні, тому що мені небайдуже дивитися на самотніх і хворих старих людей, які на схилі життя стали знедоленими. От і нещодавно ми відгукнулися на звернення про допомогу громади Свято-Покровської церкви щодо фінансування витрат на поїздку прочан до Соловецького монастиря з метою встановлення знака в пам'ять тих, хто за любов до України поклав своє життя на Півночі. Зробили це задля того, щоб кожен з тих, хто побачить цей хрест, міг вознести молитву за упокій душі земляків-мучеників. Усе це — від щирого серця. Скажу більше: ми й надалі допомагатимемо тим, хто потребує підтримки у часи кризи.

Не мені вам казати, як нелегко сьогодні Україні. Однак я сповнений оптимізму й віри: ті перші кроки, що робимо сьогодні, завтра принесуть успіх. Прошу прислухатися до поради: лише коли ми разом візьмемося за розбудову України, матимемо позитивні результати. Я розумію, що ця фраза здевальвувалася за роки застою і демагогії. Але іншої формули процвітання в світі просто не існує. Лише коли ми разом...

Аналіз

Віктор МЕДВЕДЧУК, заслужений юрист України

Майже за Леніним: розмежувалися, щоб об'єднатися

Схоже, в політичному житті України починається чергова хвиля «шлюбів» і «розлучень». Принаймні, перші кроки до об'єднання двох партій — УРП і ДемПУ — свідчать, що закладаються нові принципові підвалини об'єднавчого процесу. Що дасть цей симбіоз, ще побачимо. Але вже окреслюються контури їхньої співпраці: спільні політичні заяви, взаємне погодження при висуванні кандидатів у депутати та інше. Правда, то поки що рішення проводу УРП і президії ДемПУ, а як зреагують партійні «низи», покаже час. Відомо лише одне: що лідери партій звернулися до своїх осередків з рекомендацією пристати до новоутвореного альянсу. Але, як знаємо, в «шлюбі» визначиться лідер сім'ї. Отже, не виключена проблема з його вибором у новому політичному об'єднанні.

Серйозну заяву зробила нещодавно і Християнсько-демократична партія, до кінця року вона стане домінуючою в Україні. Головна рада ХДПУ дійшла висновку, що національно-патріотичні сили втратили свій авторитет через розпорошеність сил і відсутність єдиного лідера, тому, на думку лідерів християн-демократів, їх партія повинна всіх об'єднати. Як?

Передбачається проведення восени в Ужгороді з'їзду партії та організація чотирьох міжнародних конференцій. Зрозуміло, що ці пункти далекоглядного плану і є тими каталізаторами, які мають сприяти припливу свіжих сил до лав партії. Що ж до об'єднання з іншими партіями, то тут проглядається ситуація, при якій ХДПУ швидше розпорошить у своїх рядах іншу організацію, ніж поділить з її лідерами кермо влади.

Як бачимо на прикладі трьох партій, вибори внесли пожвавлення у партійне життя України і змусили лідерів задуматися над майбутнім. Партії, які до цього часу варилися у власному соку, нарешті стали помічати одна одну. Ця тенденція може стати «точкою відліку» консолідації партій та народження політичної сили, яка могла б об'єднати інтереси населення всієї України, а не певних регіонів. Хто втілюватиме цей задум в життя? На мою думку, це може зробити політик, знаний у державі та за її межами, який в основу своєї діяльності поставить захист інтересів усіх соціальних верств, відстоюватиме права людини, прагнутиме до громадянської злагоди, сприятиме розбудові демократичної правової держави. Це необхідна умова для згуртування. Розумію: це важко. Бо кожен партійний лідер хоче бути вождем. Та переконаний, що без створення партії, яка б віддзеркалювала інтереси колгоспника, шахтаря, лікаря, вченого зі Сходу і Заходу, Півдня і Півночі, не реалізувати ідеї побудови демократичної держави, не добитися рівноправного розвитку України у світовому співтоваристві.

Ігор МЕЛЬНИЧУК, капітан, співробітник прес-служби МО України

Подробиці

Дипломатія «Гетьмана Сагайдачного»

Мерія французького міста Руана запросила українських моряків сторожового корабля «Гетьман Сагайдачний» на своє традиційне свято «Армада Свободи». Цього року воно проводилося у рамках святкування 50-ї річниці висадки союзників у Нормандії.

«Гетьман Сагайдачний» став біля причалу порту з французьким вертольотоносцем «Жанна д'Арк», іспанським фрегатом «Королева Софія», колумбійським барком «Глорія», італійським кораблем «Мімбелі», чилійським парусником «Есмеральда», американським військовим кораблем-музеєм «Жермен О'Браєн» та іншими. І наш корабель по праву поділяв з ними лаври популярності. Варто сказати, що протягом тижня, поки тривало свято, на «Сагайдачному» побувало більше десяти тисяч відвідувачів.

Українські моряки приймали у себе представників екіпажів чи не усіх кораблів—учасників свята. Побували й самі в багатьох у гостині. І скрізь мова йшла про одне — про дружбу, злагоду і спокій у світі. І, звичайно, тепер при зустрічі в морі екіпажі радо вітатимуть один одного. Адже залишилися друзями.

Командувач Військово-Морських Сил України віце-адмірал Володимир Безкоровайний зустрівся з організаторами свята, з мером Руана паном П'єром Готьє. На вертольотоносці «Жанна д'Арк» відбулась його зустріч з командувачем французьких ВМС адміралом Жаном-Шарлем Лефевром.

Французькі моряки добре розуміють, який нелегкий час переживає сьогодні український флот, і готові до співпраці. А те, що наші майбутні зв'язки будуть міцні, сумніву не підлягає. Очікується візит французького фрегата «Прем'єр метр Лер» в Одесу, яка на початку вересня святкуватиме 200-ліття свого заснування. А далі — взаємні маневри, навчання українських військових моряків у Франції, а французьких — у Севастопольському військово-морському інституті. Усе це знайде відображення у відповідній угоді, яку планують укласти військові відомства України і Французької Республіки.

Взаємодія Військово-Морських Сил двох країн уже почалася. Яскравою її сторінкою стало спільне навчання СКР «Гетьман Сагайдачний» та вертольотоносця ВМС Франції «Жанна д'Арк», проведене у протоці Ла-Манш.

Екіпаж українського палубного вертольота К-27, керований майором Володимиром Митропольським, здійснив сім бездоганних посадок з різних курсів на борт французького корабля. У свою чергу продемонстрували високу майстерність і французькі авіатори: багатоцільовий вертоліт «Алуетт», яким керував капітан-лейтенант Бертран Жільє, не менш точно садовив машину на вертолітну палубу «Сагайдачного».

— Чи задоволені ви навчанням? — поцікавився я у керівника французької оперативної групи, яка працювала на українському кораблі.

— Так. З вашими офіцерами, приємно працювати, — відповів капітан III рангу Філіп Жаліне. — Рівень їхньої підготовки заслуговує найвищої оцінки.

Навчання закінчилося. Обмінявшись вітанням, «Гетьман Сагайдачний» та «Жанна д'Арк» лягли кожен на свій курс.

... Півторамісячне плавання «Гетьмана Сагайдачного» далекими морями — перший в історії наших ВМС далекий похід і за ним складатимуть враження про дієздатність українського флоту.

Призначення

У Міністерстві охорони здоров'я якийсь час панувало цілковите розгублення, яке посіяв Указ Президента України про призначення на пост міністра охорони здоров'я Володимира Боброва: в міністерських коридорах перепитували ім'я та по батькові нового шефа.

Тим часом панувало своєрідне збудження в НДІ кардіології імені Стражеска, який до цього часу очолював Бобров. Саме тут про нього могли розповісти чимало. Про те, що йому виповнився 51 рік, що він — член-кореспондент, доктор медичних наук. Що династія лікарів-науковців Бобрових продовжується — невдовзі кандидатську дисертацію захищатиме дочка Володимира Олексійовича. Що людина він сучасна, проста, з почуттям гумору — залюбки слухає хороші анекдоти і сміється, як дитина. Що нещодавно почав будувати дачу і вже порається на городі. А ще не байдужий до живопису. Щойно придбав одну з останніх картин академіка Тетяни Яблонської і дуже тим задоволений. Інститут кардіології збирався невдовзі відзначити п'ятиріччя директорства Боброва, аж тут така звістка! Виходить, є нагода відзначити призначення Володимира Боброва на пост міністра охорони здоров'я. Тому й не надто побиваються.

Сергій ВУСАТИЙ.

***

Котрийсь з колег новопризначеного міністра зовнішньої торгівлі Сергія Осики цілком серйозно стверджував, що його хобі — робота. Хоч як важко уявити собі міністра, який весь вільний час присвячує, скажімо, тарифному регулюванню зовнішньої торгівлі, та до цього підштовхує коло його нинішніх обов'язків. Адже він — головний консультант Секретаріату Верховної Ради у закордонних справах, радник Прем'єр-міністра у питаннях зовнішньоекономічної діяльності, викладач Українського інституту міжнародних відносин, а тепер — ще й міністр зовнішньої торгівлі України.

Безумовно, Сергій Осика — особистість непересічна і людина обдарована. Про це свідчить не лише диплом юриста-міжнародника, досконале знання англійської і пристойне знання французької мови. Знаю, наприклад, його нестримне бажання бачити Україну серед країн— членів Генеральної Угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ), тобто серед держав ринкової орієнтації. І знаю, що він свідомий того, що самого бажання для досягнення цієї мети замало.

Йому — 39 років. Має сина. Комунікабельний. Сергій Осика не ухиляється від зустрічей з журналістами, як це полюбляють робити інші. Недарма найперші привітали його з новим призначенням — на пост міністра — репортери.

Сергій ВЛАД.

Біда

У водосховищі сховалася... холера

У Кременчуцькому водосховищі знайдено вібріон холери. Такий висновок зробила спеціальна держкомісія. Міський пляж закрито: купатися в Дніпрі небезпечно.

Чи приживеться сибірка на Волині?

За словами головного державного санітарного лікаря Волинської області Анатолія Зимовіна, у селах Залужжя, Суходоли і Ласків, що у Володимир-Волинському районі, зареєстровано 3 випадки захворювання на сибірську виразку, більш відому під назвою сибірка. Один хворий помер. Причиною захворювання людей були хворі на сибірку тварини — велика рогата худоба, норки. Останніх годували м'ясом худоби, що загинула, без належного ветеринарного контролю.

Зараз більше 5 жителів знаходяться під щоденним наглядом, бо за місцем роботи вони контактували з хворими.

Знахідка

Як сільський наш лобур відкриттям світ потряс

Після хуліганського висадження дамби в селі Розвиці Куйбишевського району (цю пригоду все ще розслідують) на дні водосховища археологи несподівано виявили давнє поселення, що відноситься до 12 століття до нашої ери. Кілька століть воно було під водою. Та все ж серед жител, що добре збереглися, знайдено керамічний посуд, виготовлений ще до доби бронзи. Археологи продовжують роботу.

Скандал

Анатолий КОБЕЛЬНЮК, «Голос України»

«Хабар для голови»

Управління боротьби з організованою злочинністю УВС Луганської області ще раз переконливо довело, що воно рішуче виконуватиме відповідні укази Президента. За останні роки в області такого не було: 'був спійманий на гарячому, під час одержання хабаря, голова Кам'янобрідської райради народних депутатів міста Луганська Віктор Бегичев. Операція під назвою «Хабар для голови» завершилася успішно. 600 доларів, які вимагав Бегичев від чорнобильця, котрий через брак коштів просив дозволу на продовження строків будівництва свого приватного будинку, повернулися до міліції.

Луганська область.

Георгій ВОРОТНЮК

Хто тут тимчасові? Злазь!

Напередодні 200-літнього ювілею Одеси виконком міської Ради народних депутатів вирішив відновити старі, що історично склалися, найменування ряду вулиць і площ. Не поталанило передусім класикам марксизму-ленінізму й революціонерам: вулиця Леніна відтепер називатиметься, як і колись, вулицею Рішельє, Свердлова — Канатною, Чичеріна — Успенською, Франца Мерінга — Ніжинською, Воровського — Малою Арнаутською, Ласточкіна — Ланжеронською, Халтуріна — Гаванською, Гарібальді — Польською... А площа Жовтневої революції знову стала Куликовим полем. Власне, як протягом усієї історії міста, не дивлячись на зміну вивісок, її іменували корінні одесити.

На знімку: мабуть, цю одеську вулицю не зачепить шквал перейменувань.

Одеса.

Перейменування

В'ячеслав ЛУНІН

«Марк Річ» змінює назву

Швейцарська торгово-промислова компанія «Марк Річ + К° АГ» з 1 вересня 1994 року називатиметься «Гленкор Інтернешнл АГ». Перейменування завершує процес змін у складі акціонерів, реорганізацію та зміну керівництва компанії. Але це не зачепить головних напрямків у її діяльності в Україні та країнах СНД.

«Гленкор Інтернешнл» — один з лідерів світової торгівлі кольоровими та чорними металами, нафтою й нафтопродуктами, зерном, цукром, мінеральними добривами, технологічним обладнанням.

Вона також фінансує видобування нафти й вугілля, виробництво нафтопродуктів, алюмінію, феросплавів, цинку, зерна та деревини.

Компанія зареєстрована в м. Цуг (Швейцарія). Має відділення і представництва більш як у 40 країнах. Загальна чисельність співробітників — 5 000 чоловік.

Має компанія представництво і в Києві. За короткий час річний товарооборот з українськими партнерами перевищив 300 мільйонів доларів. Компанія реалізує значні інвестиційні програми, в тому числі й за рахунок отримуваного прибутку. Практикує передекспортне фінансування і поставку на безвалютній основі українським підприємствам сировини з обміном її на готову продукцію. Постачає в Україну й товари народного вжитку.

Свята

Валентин ДЕМЧЕНКО, журналіст

ГУЛЯЙ, ШАХТАРСЬКИЙ КРАЙ

Донецьк і його жителі відзначать завтра подвійне свято: разом із професійним — Днем шахтаря — 125-річчя міста. Вік, що не кажіть, поважний.

Донецьк сьогодні — це місто не лише металургів і шахтарів, але й машинобудівників і транспортників, будівельників, хіміків, представників легкої промисловості і метробудівців. Правда, ними стали за сумісництвом колективи комбінату «Донецькшахтобуд». І вже через три роки Донецьк буде третім містом в Україні, де запрацює підземний транспорт — метро.

Як годиться, свято супроводжуватимуть численні культурно-масові заходи — концерти професійних і аматорських колективів, виставки робіт художників і народних умільців, в кожному районі Донецька пройдуть ярмарки.

Звичайно, прийдуть на свято гості із сусідніх областей України і навіть з німецького міста Бохума, з яким у донеччан добрі партнерські зв'язки.

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

Про це говорили

Перекуємо мідь на пластмасу. У метро

Останнім часом, образившись чи то на долю, чи на певну частину громадян, що на дружній нозі з зелененькими джорджами вашингтонами, частина киян і гостей столиці заходилася накопичувати капітал у вигляді... жетонів метро. Як повідомив начальник служби руху Київського метрополітену Євген Кравченко, щодня лише в столичному метро «зникає» з обігу близько ста тисяч жетонів. (Достеменно відомо, що багато винахідливих громадян використовує їх як дешеві сувеніри.) Зазначу: це — одна шоста від загальної «одноденної» кількості жетонів, що знаходяться у продажу.

Каталізатором процесу стає очевидна перспектива всезагального подорожчання (проїзд у метро — не виняток). Але, як запевнив Євген Кравченко, нинішнє подорожчання на 50 купонів викликане швидше бажанням привести ціну жетону «до двох нулів» (адже з 1 вересня із обігу вилучаються 50-купонні купюри).

Як відомо, з 15 серпня столиця повністю перейшла на використання синеньких пластмасових жетонів (тих, що сьогодні по 200). Собівартість металевих «перепусток» у метро була надзвичайно високою — адже мідь для їх виготовлення завозилася з-за кордону. Серед плюсів новинки суттєво те, що їх важче підробити. Хоча вона так само користується небажаним попитом як сувенір.

Виготовляє нові жетони Броварський (Київської області) завод порошкової металургії, що додатково їх здешевить, дасть змогу наблизити собівартість до ціни продажу. Для тих, хто вже надбав надмірну кількість «сувенірів», повідомляємо: обмін металевих жетонів на пластмасові здійснюється лише на станції «Хрещатик-1» (центральний вихід) щодня з 8-ї до 20-ї години і триватиме по 31 серпня включно.

Ольга ГУТВАРЄВА, «Голос України»

Милосердя

Якщо не ми, то хтось? На жаль...

Мами й тата, бабусі й дідусі, а також родичі 40 київських дітей, які мали повернутися зі Швеції, зібралися біля будинку Українського науково-дослідного інституту ендокринології та обміну речовин.

Багато дітей було прооперовано або лікувалося у цій, всім відомій клініці. А після того хлопчиків і дівчаток, які потребували оздоровлення, запросила в гості шведська благодійна християнська організація, яка ось уже протягом 30 років провадить акції милосердя під назвою «Зірка надії».

Автобус спізнювався і я підійшла до заступника директора інституту Валерія Терещенка. Валерій Платонович розповів, що наслідки Чорнобильської аварії і досі позначаються на здоров'ї людей. Особливо ж потерпають діти. Тільки цього року вже зареєстровано 20 випадків ракових захворювань щитовидної залози. А в рік аварії їх було тільки шість.

Якщо захворювання виявлено на ранній стадії, то й надії на одужання більше. Цим хлопчикам і дівчаткам пощастило: їхнє лікування в інституті пройшло успішно. І на оздоровлення вони потрапили в добрі й надійні руки. До речі, це вже друга група дітей, яка побувала у Швеції.

А ось і автобус. Схвильовані мами й тата підхоплюють своїх діток, котрі виходять з салону, несучи подарунки.

Тільки на хвилинку в батьківських обіймах діти забули про свого найкращого друга — президента акції «Зірка надії» Еріка Гуннара Ерікссона, який зворушено спостерігав за своїми підопічними та їхніми батьками. І зовсім не ображався.

— Наприкінці серпня ми відправляємо з Києва ще 40 маленьких пацієнтів, а в жовтні — ще стільки ж, — говорить добрий пан Ерікссон. Наступного року плануємо відправити на оздоровлення до Швеції 200 дітей з України та Білорусі.

Ось така історія про добрих людей. Звичайно: якщо ми самі не в змозі піклуватися про своїх дітей, то спасибі тим, в кого не зачерствіла душа.

На знімку: президент акції «Зірка надії» Ерік Гуннар Ерікссон.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сергій ВЛАД, «Голос України»

Валюта

ДОЛАР КАРБОВАНЦЕВІ ЩЕ НЕ ТОВАРИШ

Указ Президента України Леоніда Кучми, про необхідність прийняття якого так довго говорили прибічники ринкових перетворень, підписано. Проте зміни до валютного законодавства, передбачені цим указом, викликають суперечливі почуття, що дало підстави незалежним експертам охрестити його як «компромісний».

Справді, він дозволяє змогу зробити висновок про те, що боротьба українських реформаторів за єдиний вільний курс української валюти, що триває рівно рік (9 серпня минулого року уряд Леоніда Кучми розпорядився запровадити тимчасовий порядок регулювання валютного курсу), проходить уже з перемінним успіхом. За нинішнього свого становища Леонід Кучма має намір підняти з розрухи валютне законодавство, зближуючи офіційний і ринковий курси українського карбованця до твердих валют, а з 1 жовтня — поновити торги на Міжбанківській валютній біржі. Проте, незважаючи на кричущі економічні реалії (за даними Нацбанку України минулого року український експорт оцінювали в 13 мільярдів доларів, а на кореспондентські рахунки надійшло 4 мільярди, бартерні й клірингові операції становлять, за деякими підрахунками, 70 відсотків вартості товарообороту в зовнішній торгівлі тощо), радники Президента України не дозволили повністю скасувати фіксований курс українського карбованця і Міжвідомчий комітет з питань визначення пріоритетів використання валюти. Резиденти відтепер продаватимуть державі 50 відсотків валютної виручки як за офіційним курсом (30 відсотків), так і за ринковим (20 відсотків). Якщо, звісно, таке дозволять народні депутати, які у вересні висловлять свою думку з цього приводу. А головне, як і раніше, валютою в країні розпоряджатиметься обмежене коло чиновників, наділених президентською владою.

Здійснімо невеличкий екскурс в історію. 21 вересня 1993 року Верховна Рада слухає заяву Леоніда Кучми про відставку з поста прем'єр-міністра. На трибуні — голова Національного банку України Вадим Гетьман. Він каже про те, що інфляційний вибух у державі, що його по суті й інкримінували урядові, який ішов у відставку, викликано відсутністю платіжного балансу з країнами колишнього СРСР. Одного торгового балансу для управління фінансами і грошовим обігом за умов критичного негативного сальдо замало, переконував Вадим Гетьман. Платіжного балансу нема й сьогодні. А негативне сальдо в товарообороті лише з Російською Федерацією вже становить 2 мільярди доларів. Ще більше — основна й поточна заборгованість України перед Росією. України адміністративно-командної — перед Росією вже майже ринковою.

Кримінал

Йшов під вінець, попав за грати

У Дніпропетровську стараннями міжнародного відділу управління з боротьби з організованою злочинністю (УБОЗ) затримано особливо небезпечного злочинця, якого розшукували правоохоронні органи трьох держав — Польщі, Німеччини, Голландії — та Інтерпол. На рахунку громадянина Польщі, мешканця Люблина, уродженця Варшави Роберта Квієка, 1964 року народження, 17 убивств на замовлення. У квітні він з'явився з підробленим паспортом у Дніпропетровську і привернув увагу УБОЗ. Запит до Інтерполу дав позитивний результат. Оперативну групу очолив старший уповноважений з особливо важливих справ майор міліції Олександр Линський. Квієка затримали на підходах до церкви, в якій той мав вінчатися з українкою. Він планував змінити прізвище, паспорт, зробити пластичну операцію.

Ведуться переговори з польською стороною про видачу Роберта Квієка польським правоохоронним органам.

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Опівночі «говорять» автомати

У досі тихих, мирних Черкасах опівночі невідомцями чи невідомцем розстріляно легковий автомобіль з водієм і пасажиром. На ранок міліція повідомила: у власній автомашині, біля свого будинку, автоматною чергою та пострілами з пістолета вбито 37-річного Валерія Нарадька, відомого у кримінально-рекетирському світі на прізвисько «Норік», та 23-річного Олександра Скакуна, — його водія і охоронця. Під час обшуку в загиблого Нарадька знайдено три мільйони «кишенькових» грошей і банківські документи на 6 мільярдів карбованців. На тілі зафіксовано 6 влучень.

Провести в останню путь тіньового«коменданта» Черкас з'їхалися його «колеги» з Москви, Одеси, Донецька, Києва, Херсона... Знаючи про сумний досвід сімферопольських прощань під акомпанемент перестрілок, місцева міліція перебувала у підвищеній бойовій готовності. Однак обійшлося. «Норіка» поховали без музики і траурних промов, зате «круто» — на центральній алеї цвинтаря, навпроти могили Героя Радянського Союзу, першого коменданта рейхстагу полковника Федора Зінченка... Кажуть, саме там вільне місце знайшлося...

Черкаси.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до законодавчих актів України щодо врегулювання деяких питань, пов'язаних з умовами відбування покарання засудженими

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Кримінального кодексу України такі зміни і доповнення:

1. Доповнити Кодекс статтею 46^2 такого змісту:

«Стаття 46^2. Відстрочка відбування покарання вагітним жінкам і жінкам, які мають дітей віком до трьох років

Засудженим жінкам, які стали вагітними або народили дітей під час відбування покарання, крім засуджених до позбавлення волі на строк більш як п'ять років за тяжкі злочини, суд за поданням адміністрації виправно-трудової установи, погодженим з прокурором, може відстрочити відбування покарання. Термін відстрочки визначається судом в межах строку, на який за чинним законодавством жінку може бути звільнено від роботи у зв'язку з вагітністю, родами і до досягнення дитиною трирічного віку.

Відстрочка відбування покарання застосовується до засудженої, яка має сім'ю або родичів, що дали згоду на сумісне з нею проживання, або яка має можливість самостійно забезпечити належні умови для виховання дитини.

Контроль за поведінкою жінок, щодо яких відбування покарання відстрочено, здійснюється органами внутрішніх справ за місцем проживання.

Якщо засуджена, щодо якої відбування покарання відстрочено, відмовляється від дитини, передала її у дитячий будинок, зникла з місця проживання або ухиляється від виховання дитини, догляду за нею, допускає порушення громадського порядку, за що письмово більше двох разів попереджувалася, суд за поданням органу внутрішніх справ може прийняти рішення про скасування відстрочки відбування покарання і про направлення засудженої до відповідної установи для відбування покарання, призначеного за вироком.

Після досягнення дитиною трирічного віку або в разі її смерті суд за поданням органу, який здійснює контроль за засудженою, залежно від її поведінки протягом встановленої судом відстрочки відбування покарання може прийняти рішення про звільнення засудженої від відбування покарання або про зміну його більш м'яким покаранням чи про направлення засудженої до відповідної установи для відбування покарання, призначеного за вироком.

У разі відновлення відбування покарання, призначеного за вироком, суд може повністю або частково зарахувати час відстрочки у строк відбування покарання.

Якщо в період відстрочки відбування покарання засуджена вчинила новий злочин, суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими статтею 43 цього Кодексу».

2. Статтю 183 викласти в такій редакції:

«Стаття 183. Втеча з місця позбавлення волі або з- під варти

Втеча з місця позбавлення волі або з-під варти, вчинена особою, яка відбуває покарання або перебуває в попередньому ув'язненні, —

карається позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років.

Ті самі діяння, вчинені повторно або за попереднім зговором групою осіб, або поєднані із заволодінням зброєю чи її використанням, або з насильством чи способом, небезпечним для життя або здоров'я інших осіб, —

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років».

3. Частину другу статті 7^1 після слів і цифр «(стаття 176 частина 2)» доповнити словами і цифрами «втеча з місця позбавлення волі або з-під варти при обтяжуючих обставинах (стаття 183 частина 2)».

4. Доповнити статтю 46^1 частиною другою такого змісту:

«При призначенні покарання вагітним жінкам і жінкам, які мають дітей віком до трьох років, крім засуджених до позбавлення волі на строк більш як п'ять років за тяжкі злочини, суд може відстрочити виконання вироку. Термін відстрочки визначається судом в межах строку, на який за чинним законодавством жінку може бути звільнено від роботи у зв'язку з вагітністю, родами і до досягнення дитиною трирічного віку»;

у зв'язку з цим частину другу, третю, четверту, п'яту, шосту та сьому вважати відповідно частинами третьою, четвертою, п'ятою, шостою, сьомою та восьмою.

II. Внести до Кримінально-процесуального кодексу України такі зміни і доповнення:

Доповнити Кодекс статтею 408^3 такого змісту:

«Стаття 408^3. Порядок застосування і скасування відстрочки відбування покарання вагітним жінкам і жінкам, які мають дітей віком до трьох років

Відстрочка відбування покарання вагітним жінкам і жінкам, які мають дітей віком до трьох років, відповідно до статті 46^2 Кримінального кодексу України застосовується суддею районного (міського) суду за місцем відбування покарання засудженої за поданням органу, що відає виконанням покарання, погодженим з прокурором.

Скасування відстрочки відбування покарання вагітним жінкам і жінкам, які мають дітей віком до трьох років, у випадках, передбачених частинами четвертою і п'ятою статті 46^2 Кримінального кодексу України, здійснюється суддею районного (міського) суду за місцем проживання засудженої за поданням органу внутрішніх справ.

Зазначені подання надсилаються до суду з матеріалами, які підтверджують підстави застосування або скасування відстрочки відбування покарання, і розглядаються суддею в десятиденний строк з моменту надходження їх до суду з участю прокурора, представника органу, що відає виконанням покарання або здійснює контроль за поведінкою засудженої, і, як правило, самої засудженої.

Постанова судді з питань, передбачених цією статтею, оскарженню не підлягає, але може бути опротестована в порядку нагляду».

2. У частині першій статті 33^1 слово і цифри «статтями 178—187» замінити словами і цифрами «статтями 178—182, частиною першою статті 183, статтями 183^1—187».

III. Внести до Виправно-трудового кодексу України такі зміни і доповнення:

1. Доповнити Кодекс розділом IX такого змісту:

«РОЗДІЛ IX ПЕРСОНАЛ УСТАНОВ І ОРГАНІВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

ГЛАВА 24 ПЕРСОНАЛ УСТАНОВ І ОРГАНІВ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

Стаття 127. Вимоги до персоналу

До персоналу установ і органів виконання покарань належать особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, а також працівники за трудовим договором.

Особи, які працюють із засудженими, повинні відповідати вимогам, установленим законодавством України для працівників органів внутрішніх справ.

Персонал зобов'язаний неухильно виконувати закони України, дотримуватися норм професійної етики, гуманно ставитися до засуджених. Несумісними з роботою в органах виконання покарань є жорстокі, нелюдяні або принижуючі людську гідність дії.

Стаття 128. Відповідальність працівників виправно- трудових установ

Працівники виправно-трудових установ, які виявили жорстоке ставлення до засуджених або вчинили дії, що принижують їх людську гідність, несуть дисциплінарну чи кримінальну відповідальність.

У разі накладення на працівника виправно-трудової установи протягом року повторного дисциплінарного стягнення за дії, що зазначені в частині першій цієї статті, він підлягає звільненню з органів внутрішніх справ.

Стаття 129. Правове становище персоналу

Працівники установ і органів виконання покарань, а також члени їх сімей перебувають під захистом держави. Недоторканність, честь і гідність персоналу охороняються законом. Дії службових осіб і громадян, що перешкоджають виконанню персоналом своїх обов'язків, тягнуть за собою відповідальність за законом.

Стаття 130. Соціальний захист персоналу

На працівників рядового і начальницького складу органів виконання покарань поширюється дія статей 22 і 23 Закону України «Про міліцію». На спеціалістів органів виконання покарань, які не мають спеціальних звань, поширюється дія Закону України «Про державну службу».

Особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, які працюють у виправно-трудових установах, слідчих ізоляторах, лікувально-трудових профілакторіях, установлюється пільговий залік вислуги років для призначення пенсії — один місяць служби за сорок днів, у виправно-трудових установах на правах лікувальних та лікарнях при виправно-трудових установах для тримання хворих засуджених — один місяць служби за півтора місяця за переліком посад і на умовах, затверджуваних Міністерством внутрішніх справ України».

2. Доповнити Кодекс статтями 76^1, 81^1 і 109^2 такого змісту:

«Стаття 76^1. Особливості відбування покарання у вигляді позбавлення волі вагітними жінками, матерями-годувальницями та жінками, які мають дітей віком до трьох років

При виправно-трудових колоніях у разі необхідності організуються будинки дитини. Засуджені жінки можуть поміщати в будинки дитини своїх дітей віком до трьох років.

Засуджені жінки з вагітністю понад чотири місяці, або які мають при собі дітей віком до трьох років, у випадках, коли до них не застосовується відстрочка відбування покарання в порядку, встановленому статтею 46^2 Кримінального кодексу України, направляються адміністрацією місця позбавлення волі для дальшого відбування покарання у виправно-трудову установу, при якій є будинок дитини.

Діти засуджених жінок за згодою матері можуть передаватися її родичам чи за згодою матері та за рішенням органів опіки і піклування — іншим особам або після досягнення трирічного віку направляються до відповідних дитячих закладів.

Якщо у матері дитини, яка досягла трирічного віку, невідбута частина строку покарання не перевищує одного року і вона сумлінно виконує свої материнські обов'язки, то перебування дитини в будинку дитини може бути продовжено адміністрацією виправно-трудової установи до звільнення матері. У разі злісного порушення матір'ю вимог режиму відбування покарання рішення адміністрації виправно-трудової установи про продовження перебування дитини в будинку дитини може бути скасовано»;

«Стаття 81^1. Особливий режим в місцях позбавлення волі

У випадках стихійного лиха, епідемій, аварій важливих для життєзабезпечення систем, масових безпорядків, проявів групової непокори засуджених або в разі виникнення реальної загрози збройного нападу на місце позбавлення волі чи у зв'язку з оголошенням надзвичайного стану в районі розташування виправно-трудової установи з дозволу міністра внутрішніх справ України, начальника Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Криму, начальника головного управління, управління Міністерства внутрішніх справ України в області, погодженого з відповідним прокурором, для засуджених може бути введений особливий режим строком до тридцяти діб.

У разі введення особливого режиму в місці позбавлення волі посилюється охорона, нагляд за засудженими, припиняються всі заходи, що проводяться з ними, а також надання побачень та прийняття посилок і передач, здійснюються інші режимні заходи»;

«Стаття 109^2. Відстрочка відбування покарання вагітним жінкам і жінкам, які мають дітей віком до трьох років

Засудженим вагітним жінкам і жінкам, які мають дітей віком до трьох років, крім засуджених до позбавлення волі на строк більш як п'ять років за тяжкі злочини, які мають сім'ю або родичів, згодних на сумісне з ними проживання, або які мають можливість самостійно забезпечити належні умови для виховання дитини, може бути надана відстрочка відбування покарання на строк, передбачений законодавством України щодо звільнення жінок від роботи у зв'язку з вагітністю, родами і до досягнення дитиною трирічного віку.

Рішення про відстрочку відбування покарання приймається судом за поданням адміністрації органу, який відає виконанням покарання, погодженим з прокурором, в порядку, встановленому 2 статтею 46 Кримінального кодексу України».

3. У частині першій статті 24 слова «на строк не більше трьох років за тяжкі злочини» замінити словами «на строк не більше п'яти років за тяжкі злочини».

4. Частину першу статті 33 викласти в такій редакції:

«У виправно-трудових колоніях-поселеннях усіх видів засуджені:

— тримаються під наглядом, а на території житлової зони — під охороною;

— у вільний від роботи час від підйому до відбою користуються правом вільного пересування в межах території колонії;

— з дозволу адміністрації колонії можуть пересуватися без нагляду поза територією колонії, але в межах населеного пункту, якщо це необхідно за характером виконуваної ними роботи або у зв'язку з навчанням;

— можуть носити цивільний одяг, мати при собі гроші та цінні речі, користуватися грішми без обмеження;

— мають право відправляти листи, отримувати бандеролі, посилки, передачі, одержувати короткострокові побачення без обмеження, а тривалі побачення — до трьох діб один раз на місяць;

— після відбуття шести місяців покарання у колонії-поселенні у разі відсутності порушень Правил внутрішнього розпорядку, наявності житлових умов з дозволу адміністрації колонії можуть проживати в межах населеного пункту, де розташована колонія, з своїми сім'ями, придбавати відповідно до чинного законодавства жилий будинок і заводити особисте господарство на території колонії».

5. У частині першій статті 35 слово «дворічного» замінити словом «трирічного».

6. Частину першу статті 37 викласти в такій редакції:

«Засудженим дозволяється купувати за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої потреби на кошти, зароблені в місцях позбавлення волі, а засудженим чоловікам віком понад шістдесят років, жінкам — понад п'ятдесят п'ять років, інвалідам першої та другої груп, вагітним жінкам, жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправно-трудових колоніях, неповнолітнім, а також засудженим, які перебувають у виправно-трудових установах на правах лікувальних та лікарень при виправно-трудових установах для тримання інфекційних хворих, — також на кошти, одержані за переказами».

7. Частини першу, другу і третю статті 38 викласти в такій редакції:

«Засудженим дозволяється витрачати на місяць для купівлі продуктів харчування і предметів першої потреби гроші у сумі:

— у виправно-трудових колоніях загального режиму — до ста процентів мінімального розміру заробітної плати; виправно-трудових колоніях посиленого режиму — до дев'яноста процентів мінімального розміру заробітної плати, суворого режиму — до вісімдесяти процентів, особливого режиму — до сімдесяти процентів;

— у виховно-трудових колоніях — до ста процентів мінімального розміру заробітної плати;

— у тюрмах на загальному режимі — до п'ятдесяти процентів мінімального розміру заробітної плати, на суворому режимі — до тридцяти процентів.

У разі відсутності злісного порушення режиму відбування покарання і сумлінного ставлення до праці після відбуття не менш як половини строку покарання засудженим може бути додатково дозволено витрачати на місяць: у виправно-трудових колоніях загального режиму гроші в сумі п'ятдесят п'ять процентів мінімального розміру заробітної плати, посиленого режиму — п'ятдесят процентів, суворого режиму — сорок процентів, особливого режиму — тридцять процентів; у тюрмах на загальному режимі після відбуття половини строку тюремного ув'язнення — двадцять процентів мінімального розміру заробітної плати; у виховно-трудових колоніях загального режиму після відбуття засудженими чверті строку покарання, а у колоніях посиленого режиму після відбуття засудженими третини строку покарання — шістдесят процентів мінімального розміру заробітної плати.

Засудженим, які перевиконують норми виробітку, а тим, що працюють на почасових роботах і по господарському обслуговуванню, які зразково виконують встановлені завдання, може бути додатково дозволено витрачати на місяць гроші в сумі тридцять процентів мінімального розміру заробітної плати; засудженим, які перевиконують норми виробітку на важких роботах і на роботах з шкідливими умовами праці, — п'ятдесят процентів незалежно від відбутого строку покарання».

8. У статті 39:

назву після слова «побачення» доповнити словами «і телефонні розмови»;

частину третю замінити частинами третьою і четвертою такого змісту:

«Засудженим один раз на три місяці за наявності технічних можливостей надається право на одні платні телефонні розмови тривалістю п'ятнадцять хвилин під контролем адміністрації.

Засудженим за їх бажанням дозволяється заміняти тривалі побачення короткостроковими, а також тривалі та короткострокові — телефонними розмовами. Порядок надання і проведення побачень та телефонних розмов визначається Правилами внутрішнього розпорядку виправно-трудових установ».

9. Доповнити статтю 39^1 частиною другою такого змісту:

«Засудженим жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправно-трудових колоніях, може бути дозволений короткостроковий виїзд за межі колонії для влаштування дітей у родичів, опікунів або в дитячих будинках тривалістю не більше десяти діб без урахування часу знаходження в дорозі»;

у зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою.

10. Частину першу статті 41 викласти в такій редакції:

«Засудженим, яких тримають у виправно-трудових колоніях, дозволяється одержувати протягом року: у колоніях загального режиму — сім посилок (передач), посиленого режиму — шість посилок (передач), суворого і особливого режиму — п'ять посилок (передач). Засудженим, яких тримають у виховно-трудових колоніях, дозволяється одержувати протягом року: у колоніях загального режиму — десять посилок (передач), посиленого режиму — дев'ять посилок (передач)».

11. Статтю 46 викласти в такій редакції:

«У порядку, встановленому статтею 410 Кримінально-процесуального кодексу України, засуджені, які твердо стали на шлях виправлення, можуть бути представлені до переведення для дальшого відбування покарання:

— з тюрми у виправно-трудову колонію — після відбуття не менше половини строку тюремного ув'язнення, призначеного за вироком суду;

— з виправно-трудової колонії особливого режиму в колонію суворого режиму — після відбуття не менше половини строку покарання в колонії особливого режиму;

— з виправно-трудової колонії загального і посиленого режиму в колонії-поселення для осіб, які твердо стали на шлях виправлення,— після відбуття не менше третини строку покарання, а з виправно-трудової колонії суворого режиму — після відбуття не менше половини строку покарання; засуджені, перелічені у частині шостій статті 52 Кримінального кодексу України, — після відбуття не менше двох третин призначеного строку покарання.

Не підлягають переведенню у колонію-поселення для осіб, які твердо стали на шлях виправлення:

1) особи, щодо яких не застосовується умовно-дострокове звільнення від покарання, передбачене статтею 52^1 Кримінального кодексу України;

2) особи, які не пройшли призначене судом примусове лікування від алкоголізму або наркоманії, а також ті, що не пройшли повний курс лікування венеричного захворювання, активної форми туберкульозу, психічного розладу;

3) особи, які раніше відбували покарання у колоніях-поселеннях або у вигляді умовного звільнення з місць позбавлення волі з обов'язковим залученням до праці, але за злісні порушення вимог режиму були переведені у виправно-трудові колонії того виду режиму, який їм раніше був визначений судом».

12. Доповнити статтю 47 частиною другою такого змісту:

«Під злісним порушенням засудженими вимог режиму відбування покарання слід розуміти невиконання ними законних вимог адміністрації; необгрунтовану відмову від праці (не менш як три рази протягом року); вживання спиртних напоїв, наркотичних чи інших одурманюючих речовин; виготовлення, зберігання, купівлю, розповсюдження заборонених предметів; участь в азартних іграх; дрібне хуліганство; систематичне ухилення від лікування захворювань, небезпечних для оточуючих (активна форма туберкульозу, венеричні хвороби), а також вчинення засудженим протягом року більше трьох інших порушень режиму відбування покарання, за умови, якщо за кожне з цих порушень за постановою чи наказом начальника або уповноважених на те осіб були накладені стягнення, що достроково не зняті або не погашені у встановленому законом порядку».

13. Частини першу і другу статті 49 викласти в такій редакції:

«Кожний засуджений повинен працювати. Адміністрація виправно-трудових установ повинна забезпечувати залучення засуджених до суспільно корисної праці з урахуванням їх працездатності та, по можливості, спеціальності. Засуджені залучаються до праці, як правило, на виробництві цих установ, а в окремих випадках — на контрагентній основі на державних або інших форм власності підприємствах, за умови забезпечення належної їх охорони та ізоляції.

Засудженим чоловікам віком понад шістдесят років, жінкам — понад п'ятдесят п'ять років, інвалідам першої та другої груп, хворим на активну форму туберкульозу, жінкам з вагітністю понад чотири місяці, жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправно-трудових установах, дозволяється працювати за їх бажанням та з урахуванням висновку лікарської комісії виправно-трудової установи».

14. У статті 52:

у частині першій друге речення виключити;

частину другу викласти у такій редакції:

«У виправно-трудових колоніях і тюрмах на особовий рахунок засуджених, які не допускають злісних порушень режиму, повинно зараховуватися незалежно від усіх відрахувань не менш як десять процентів, а на особовий рахунок засуджених чоловіків віком понад шістдесят років, жінок — понад п'ятдесят п'ять років, інвалідів першої та другої груп, хворих на активну форму туберкульозу, вагітних жінок, жінок, які мають у будинках дитини при виправно-трудових колоніях, що не допускають злісних порушень режиму, — не менш як двадцять п'ять процентів нарахованого їм місячного заробітку. У виховно-трудових колоніях на особовий рахунок засуджених повинно зараховуватися незалежно від усіх відрахувань не менш як сорок п'ять процентів нарахованого їм місячного заробітку»;

частину п'яту доповнити реченням такого змісту:

«Місячний заробіток засуджених, які виконують норми виробітку або встановлені завдання, не може бути меншим мінімального розміру заробітної плати».

15. У статті 53:

у назві, частинах першій і другій після слова «заробітку» доповнити словами «або іншого доходу»;

у частині першій слова «включаючи й ту частину, яка відчисляється на відшкодування витрат по утриманню виправно-трудових установ» виключити;

у частинах першій, другій і третій слова «і одягу» замінити словами «одягу, взуття, білизни, комунально-побутових та інших наданих їм послуг»;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

«Засудженим неповнолітнім, інвалідам першої і другої груп, жінкам з вагітністю понад чотири місяці, непрацюючим жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправно-трудових колоніях, непрацюючим чоловікам віком понад шістдесят років і жінкам — понад п'ятдесят п'ять років (якщо вони не одержують пенсії), а також особам, які звільнені від роботи через хворобу, харчування, одяг, взуття, білизна і комунально-побутові послуги надаються безплатно».

16. Частину першу статті 54 доповнити словами «або до допоміжних робіт по забезпеченню установ продовольством».

17. У частині першій статті 56 слова «трудове змагання» виключити.

18. Статті 59, 60 і 61 викласти в такій редакції:

«Стаття 59. Загальноосвітнє та професійне навчання засуджених

У виправно-трудових установах для засуджених, які не мають початкової освіти, утворюються загальноосвітні школи першого ступеня або консультаційні пункти.

Засудженим, які бажають підвищити свій загальноосвітній рівень в основній і старшій школі, незалежно від віку створюються умови для самоосвіти, надається можливість навчання у середніх загальноосвітніх школах або в консультаційних пунктах виправно-трудових установ.

У виховно-трудових колоніях утворюються середні загальноосвітні школи трьох ступенів. Засуджені, які навчаються в них, підручниками, зошитами та письмовим приладдям забезпечуються безплатно.

Для засуджених віком до сорока років, які не мають робочої професії, за якою вони можуть бути працевлаштовані у даній виправно-трудовій установі, обов'язковою є підготовка на курсах професійного навчання на виробництві.

Стаття 60. Організація загальноосвітнього і професійного навчання засуджених до позбавлення волі

Організація загальноосвітнього навчання, професійної освіти і професійного навчання на виробництві осіб, позбавлених волі, здійснюється згідно із законом України «Про освіту» та в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Для складання іспитів учні-засуджені звільняються від роботи на строк, передбачений трудовим законодавством і Законом України «Про освіту». Заробітна плата їм за цей час не нараховується, харчування надається безплатно.

Засудженим, які займаються самоосвітою, адміністрація виправно-трудової установи створює необхідні умови для занять у вільний від роботи час.

Стаття 61. Вільний час засуджених

Час, вільний від основної трудової діяльності та виконання обов'язкових заходів, передбачених розпорядком дня для засуджених у виправно-трудовій установі, є їх вільним часом.

Засуджені вправі розпоряджатися вільним часом за власним розсудом, виключаючи виконання тих видів діяльності, які заборонені цим Кодексом.

Вільний час засуджених має бути тривалістю не менш як дві години і передбачатися розпорядком дня у виправно-трудовій установі».

19. Статті 63 і 64 виключити.

20. У частині першій статті 65:

абзац сьомий після слова «побачення» доповнити словами «чи права на одні платні телефонні розмови тривалістю п'ятнадцять хвилин»;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«дозвіл додатково витрачати гроші в сумі до п'ятнадцяти процентів мінімального розміру заробітної плати на купівлю продуктів харчування і предметів першої потреби у святкові дні, а у виховно-трудових колоніях — до двадцяти процентів на місяць».

21. У статті 67:

абзац п'ятий виключити;

в абзаці сьомому слово і цифри «статтею 38» замінити словами і цифрами «статтями 38, 39 і 39^1»;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

«Вагітні жінки, жінки, які мають дітей у будинках дитини при виправно-трудових колоніях, інваліди першої групи у приміщення камерного типу, в одиночні камери, а в тюрмі на суворий режим не поміщаються».

22. Частини другу і третю статті 69 викласти в такій редакції:

«У штрафних і дисциплінарних ізоляторах, а також в карцерах засуджені забезпечуються індивідуальним спальним місцем і постільними речами. Постільні речі видаються тільки на час сну, верхній одяг — на час виходу з приміщення.

У дисциплінарних ізоляторах засудженим надається щоденна прогулянка тривалістю одна година, а у штрафних ізоляторах і в карцерах — тридцять хвилин».

23. Статтю 70 виключити.

24. У статті 71:

частину другу викласти в такій редакції:

«Заходи заохочення у вигляді: дозволу на одержання додатково однієї посилки (передачі) на рік; надання додатково одного короткострокового або тривалого побачення чи права на одні платні телефонні розмови тривалістю п'ятнадцять хвилин на рік; дозволу додатково витратити гроші в сумі до п'ятнадцяти процентів мінімального розміру заробітної плати на купівлю продуктів харчування і предметів першої потреби у святкові дні, а у виховно-трудових колоніях в сумі до двадцяти процентів мінімального розміру заробітної плати на місяць; дострокового зняття раніше накладеного стягнення; збільшення часу прогулянки — застосовуються за постановою начальника виправно- трудової установи»;

у частині шостій слова «позбавлення чергового побачення» виключити, а слово і цифри «статтею 38» замінити словами і цифрами «статтями 38, 39, і 39^1».

25. У частині першій статті 75 слова «та їх ставлення до праці» виключити.

26. У статті 76:

частину четверту викласти в такій редакції:

«Засуджені мають право звертатися за лікарськими консультаціями та лікуванням до установ, що надають платні медичні послуги. Оплата таких послуг і придбання необхідних ліків здійснюються засудженими або їх родичами за рахунок власних коштів. Консультація і лікування у таких випадках провадяться у медичних частинах за місцем відбування покарання під наглядом персоналу медичної частини»;

частину п'яту виключити.

27. У частині другій статті 79 слова «у жилих приміщеннях колонії окремо від інших засуджених» замінити словами «в окремих жилих приміщеннях за межами колонії».

28. Статтю 81 викласти в такій редакції:

«Стаття 81. Застосування заходів безпеки до осіб, позбавлених волі

До осіб, позбавлених волі, якщо вони чинять фізичний опір працівникам виправно-трудових установ, проявляють буйство або чинять інші насильницькі дії, з метою запобігання заподіянню ними шкоди оточенню або самим собі допускається застосування наручників, гамівних сорочок, гумових кийків, сльозоточивих речовин та інших спеціальних засобів, передбачених статтею 14 Закону України «Про міліцію».

Якщо застосування заходів фізичного впливу уникнути неможливо, вони не повинні перевищувати міри, необхідної для виконання покладених на адміністрацію місця позбавлення волі обов'язків, і мають зводитися до завдання якнайменшої шкоди здоров'ю правопорушників. У разі необхідності адміністрація виправно-трудової установи зобов'язана негайно подати допомогу потерпілим.

Забороняється застосовувати спеціальні засоби до жінок, осіб похилого віку, інвалідів та неповнолітніх, крім випадків вчинення ними групового нападу, що загрожує життю або здоров'ю працівників виправно-трудової установи чи інших осіб, або збройного опору».

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,

27 липня 1994 року.

Фотофакт

Суперреклама для суперзірки

Цю 25-метрову постать озброєного гіганта могли спостерігати неабияк здивовані жителі французького міста Канн на рейді порту. Важко не пізнати у ній суперзірку американського кінематографа Арнольда Шварценеггера, а, вірніше, персонажа його свіжого фільму «Герой останньої сутички».

Фото АФП-ІТАР-ТАРС

Калейдоскоп

Тендер на будівництво автомагістралі «Лісабон—Київ»

Міністерство транспорту України проведе в жовтні тендер на будівництво української ділянки автомагістралі «Лісабон—Київ». Як повідомили кореспонденту «Інтерфакс-Україна» в Міністерстві транспорту, на початок серпня було завершено перший етап техніко-економічного обгрунтування проекту будівництва української ділянки трансєвропейської автомагістралі.

Будівництво нової траси плановано міжнародним консорціумом на основі концесії — договору про надання землі в користування на 20—25 років з можливим продовженням строку до 50 років. Уже виявили зацікавленість у проекті фірми Enka (Туреччина), Mitsubishi (Японія), а також фірми Канади, Італії та інших країн.

Підготовчу роботу на замовлення Європейського банку реконструкції і розвитку (ЄБРР) провадять італійська фірма SPEA та англійська фірма Rendel. Фінансують її Європейський Союз і ЄБРР, котрі виділили відповідно 160 і 680 тисяч ЕКЮ. За оцінками спеціалістів, вартість будівництва 735-кілометрової траси на території України становитиме близько 7 млрд доларів. Користування дорогою буде платне.

Базікаєш? Прощавай, диплом

Жорстокі часи настали для надто балакучих студентів шанхайського університету «Фудань». Любителів побазікати, якщо їх застануть за цим заняттям під час екзаменів, чекає виключення з вузу без права відновлення протягом, як мінімум, двох років. Це драконівське рішення, на думку адміністрації, допоможе виявити всіх «студентів-шахраїв», які, списуючи з підручників або у своїх товаришів, досконало наловчилися обдурювати викладачів і одержувати високі бали. «Вища міра покарання» передбачає, що навіть після повернення в університет ті, хто провинився, в жодному разі можуть розраховувати на довідку про закінчення навчального закладу, але аж ніяк не на диплом.

Курити все-таки шкідливо

Група активних противників паління виступила на захист 28-річного службовця, який привселюдно вбив ударом ноги чоловіка, котрий курив у забороненому місці на залізничній станції. Організація, яка базується в центральному районі Токіо, зібрала 100 підписів під петицією до суду міста Урава, де слухають справу, з проханням виправдати вбивцю як такого, хто захищав права і здоров'я оточуючих.

Олександр БІЛИК

До національного свята Словаччини

У серпні 1944-го...

У понеділок словацький народ відзначатиме 50-річчя Словацького Національного повстання, день початку якого визнано державним святом сусідньої країни. Напередодні свята наш кореспондент взяв інтерв'ю у Надзвичайного і Повноважного Посла Словацької Республіки в Україні Роберта ГАРЕНЧАРА.

— Пане Посол, до Словаччини поїхала велика група ветеранів війни з України, серед яких багато учасників Словацького Національного повстання. В яких заходах вони візьмуть участь?

— Учора в містах Зволен та Банській Бистриці вони зустрілися зі словацькими ветеранами армії та партизанами, а сьогодні у Банській Бистриці — основні урочистості, в яких візьме участь Президент Словацької Республіки Михал Ковач і запрошені на свято глави сусідніх держав та урядів. 28 і 29 серпня відбудуться урочистості в містах і селищах, на пам'ятних місцях Словацького Національного повстання.

Від імені своєї держави хочу висловити подяку громадянам України, котрі брали участь у Словацькому Національному повстанні. Всіх ветеранів, які живуть в Україні, ми зберемо у посольстві, щоб привітати зі святом, щоб вони згадали незабутні дні битви з фашизмом. Вручимо ювілейні медалі. До речі, коли словаки підняли повстання, то увесь світ помітив, що ми нічого спільного з фашистами не хочемо мати, і всі підтримали повстанців матеріально. Представники 30 народів і національностей зі зброєю в руках билися з гітлерівцями під час повстання. Велику допомогу армії в ті дні надавав словацький народ. Недаремно фашисти спалили села Калище, Телгард разом із їх мешканцями. Говорячи це, я хочу підкреслити, що проти фашистів повстав увесь словацький народ, а не тільки армія, як це декотрі стверджували...

— Невже і в Словаччині писали історію на замовлення партії?

— А ми ж були з вами в одній системі, тому спочатку історія повстання писалася необ'єктивно. Лише з 1968 року ми почали потроху взнавати правду про ті події. Але повної картини ще не маємо, бо досі Словаччині не передані важливі документи з архівів Росії та України. Справжніх партизан обурюють підтасовки, неправда про повстання, тому я й досі отримую листи від учасників тих подій, які живуть в Україні. Пересилаю їх до Словацького союзу борців-антифашистів, де по зернинці збирають усі факти про серпень 1944 року. В Банській Бистриці вже вийшла книга, в якій поіменно вказані всі учасники повстання.

— Хотілося б напередодні свята від минулого перейти до сучасності. Тим більше, що у Словаччині та Україні триває процес творення державності.

— Так, процеси ці схожі, але ще 1 вересня 1992 року було прийнято нову Конституцію Словаччини, яка працює і зараз. Саме вона стала фундаментом для побудови незалежної держави. Коли у січні 1993 Словаччина і Чехія роз'єдналися, поділ спільного майна пройшов без конфліктів, хоча суперечки були. Але все владналося. За принципом 1:2 поділено майно двох держав і за кордоном.

Словаччина вже має власну крону, з надійним ступенем захисту. Під час обміну грошей уряд потурбувався, щоб люди нічого не втратили, не нервували. Зараз держава тримає під контролем рівень інфляції, яка не галопує. Дошкуляє нам безробіття, яке вище, ніж у Чехії. Якщо там 3,5 відсотка, то в нас 14. Це пов'язано з тим, що в Чехії залишився потужний промисловий потенціал.

Успішно завершується у Словаччині перший етап приватизації. Під час дрібної приватизації держава у приватну власність продала 85 відсотків магазинів, ресторанів, майстерень, підприємств побутового призначення. І жителі Словаччини одразу відчули, як зріс сервіс. Приватизовано і 50 відсотків будівельної та автомобільної галузей?

— Своєрідний місток до другого етапу приватизації?

— Так. Але тут постали проблеми. Є сили, які намагаються передати у приватну власність залізницю, підприємства енергетики. А держава хоче зберегти всі провідні галузі у своїх руках. Думаю, що це правильно.

— Скажіть, а іноземні інвестиції йдуть до Словаччини?

— І дуже активно, бо цьому сприяє наше законодавство. Найбільший внесок зробили австрійські інвестори — 25 відсотків, 20 належать німцям, 15 — американцям, 11 — чехам, 9,5 — французам... Розбивається і банківський капітал. Навіть українські «Лісбанк» та «Градобанк» збираються відкрити представництва у Словаччині.

— Це, мабуть, буде нова сторінка у взаємозв'язках наших країн-сусідів. Якими ви взагалі бачите українсько-словацькі економічні відносини?

— Більш тісними, бо маємо спільний кордон, у нас багато галузей, які можуть доповнювати одна одну. Скажімо, ті ж металургія, хімія, нафтопереробка, машино- і суднобудування. А які чудові перспективи у підприємств оборонної галузі, які і в Україні, і в Словаччині перейшли на конверсію. Я вже не кажу про туризм у Карпатах.

— Пане Гаренчар, що, на вашу думку, заважає більш тісному співробітництву наших країн?

— Потрібна лібералізація зовнішньої торгівлі. У вас зараз багато перешкод у вигляді ліцензій, квот. Треба спростити і митні формальності. Погодьтесь: жодний бізнесмен не буде стояти у черзі на єдиному митному переході в Ужгороді. До речі, ми вже домовились про відкриття переходу для легкових автомобілів Малий Березний—Углой. Думаю, що з часом його пропускні можливості будуть розширені, що сприятиме товарообміну. Зв'яже Словаччину та Україну швидкісна автострада, яка проляже через міста Гданськ—Жиліна—Братислава.

Думаю, що Україна переживає тимчасові труднощі, які скоро владнаються. Адже на Україні живуть культурні і освічені люди, які вміють працювати. У вас глибоке історичне коріння, яких не мають інші народи. У цьому я переконався, працюючи в Києві багато років.

— Пане Посол, Українське телебачення транслювало фільм про Україну, де в титрах значився сценарист і режисер Гаренчар...

— Це мій старший син Олег. Він живе і працює у США. Але тривалий час вивчав історію, економіку й культуру України. В цьому йому допомагала його мати і моя дружина — Галина. І Олег зняв добрий і теплий фільм про народ України, його творчість, працелюбність, розповів про вашу багатющу історію. Цей фільм є в усіх бібліотеках США, Канади, в інших країнах.

— Але у вас є і молодший син...

— Так, Він живе в Братиславі, працює на телебаченні.

— Журналістом?

— Ні. Інженером. А ми з дружиною вже кілька років живемо у Києві, тому завжди раді зустрічам із синами. На жаль, це трапляється рідко.

— Але ж на святкування Словацького Національного повстання поїдете додому?

— Ні. Буду готуватися до зустрічі з українцями, які воювали разом із словаками проти фашизму.

Дякую за бесіду.

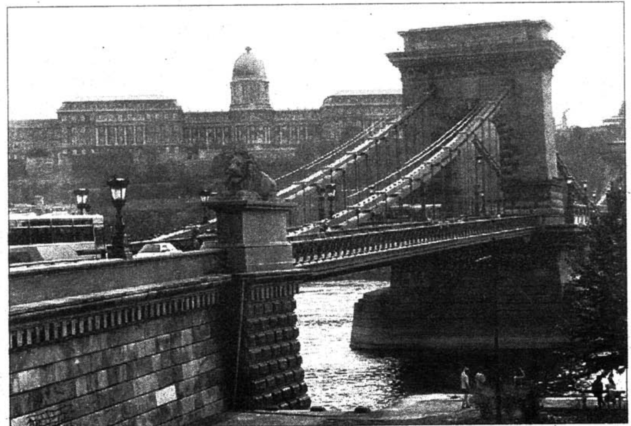
І Будапешт, наче келих шампанського...

... Під крилом літака «Аваліній України» вперше лежав Будапешт. Цей довгоочікуваний факт, як у нас, так і в Угорщині, мали змогу засвідчити 23 серпня ц. р. група київських журналістів. З огляду на важливість моменту, відкриття повітряної лінії Київ—Будапешт—Київ, жіноча половина пишучого корпусу морально була готова ще на висоті 3000 метрів до дій, які колись оспівав поет: кричати «ура» «... і вгору кидати очіпки». А чоловіча половина поводила себе значно обачливіше, дочекавшись м'якого приземлення (іншого в Аваліініях просто не буває), полегшено зітхнула: «А тепер можна й шампанського!»

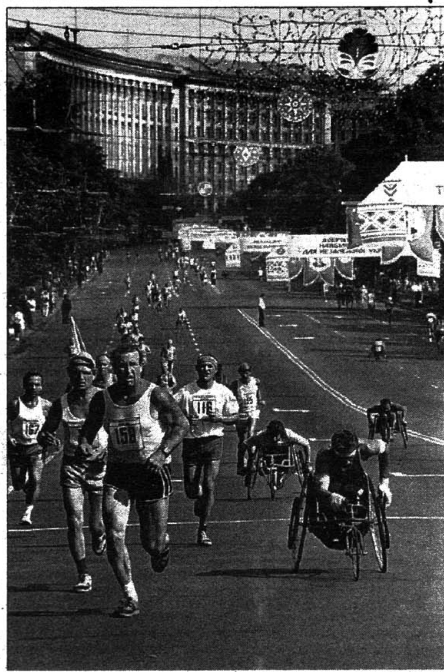
Скажемо відверто, під час презентації рейсу було й шампанське. Був і Будапешт... Старовинний і чарівний, наче келих доброго шампанського. Але навіщо описувати це дивовижне і трохи п'янке для нашого постсоціалістичного громадянина, відчуття. Краще скуштувати самому, побачити на власні очі...

На знімках: Будапешт.

Київ. 24 серпня 1994...

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Чи справдяться прогнози Петра Шелеста?

Сьогодні, коли наші урядові структури іноді виправдовують власну неспроможність відсутністю енергоносіїв, корисно, на мій погляд, звернутися до документа 25-річної давності, який може зацікавити й політиків, і спеціалістів.

Ідеться про доповідну записку тодішнього першого секретаря ЦК КП України Петра Шелеста до Політбюро ЦК КПРС від 25 січня 1968 року, у якій порушувалося питання про можливість збільшення видобутку нафти і газу в Україні, аби задовольнити значною мірою потреби народного господарства. Якщо й справді розрахунки Петра Юхимовича реальні (а їх готували фахівці), то Україна вже 1975 року могла видобувати до 22 мільйонів тонн нафти і 70 мільярдів кубометрів природного газу, а 1980-го — 36 мільйонів тонн нафти і 90 мільярдів кубометрів газу.

Важливим козирем Петра Шелеста щодо розвитку нафтогазової промисловості України було те, що собівартість видобутку нафти й газу тут значно нижча порівняно з іншими регіонами СРСР.

Крім того, керівник українських комуністів переконував вождів КПРС у тому, що фактична собівартість одного метра розвідувального буріння свердловин на нафту і газ в Україні за 1966 рік становила 151,6 карбованця, або нижче за загальносоюзну на 20 карбованців.

Цей документ свідчить про те, що необхідні Україні енергоносії можна мати в самій Україні. Але для цього нашому урядові не треба риторично запитувати, як це робити, а треба просто працювати на благо свого народу.

Володимир СЕВГІЙЧУК,
доктор історичних наук.

Політбюро ЦК КПРС

Нафтова та газова промисловість Української РСР за останні 10 років набула значного розвитку. Видобуток нафти цього року становитиме 12 млн. тонн проти 1,2 млн. тонн у 1958 році та газу відповідно — 51 млрд. кубометрів проти 9 млрд. кубометрів.

Завдяки проведеним останніми роками геологорозвідувальним роботам перспективи розвитку цих важливих галузей народного господарства республіки набагато збільшилися. Нині промислові запаси нафти визначено у кількості 235 млн. тонн та газу — 650 млрд. кубометрів. Геологорозвідувальними організаціями республіки й Українським геологорозвідувальним науково-дослідним інститутом обгрунтовані й підраховані прогнозні запаси з нафти у кількості 3,7 млрд. тонн і природного газу — 3 трильйони кубометрів. Ці запаси підтверджені міжвідомчою комісією міністерств геології СРСР, газової промисловості та нафтовидобувної промисловості СРСР.

Більша частина запасів нафти й газу зосереджена у Чернігівській, Полтавській, Сумській, Харківській, Дніпропетровській, Луганській та Кримській областях. Дуже важливим є те, що розвідка глибоким свердлуванням загалом підтверджує правильність прогнозових запасів за багатьма нафтогазоносними площами та структурами. При цьому слід відзначити, що ступінь вивченості території України порівняно з іншими нафтогазовими районами країни набагато нижчий. Якщо щільність свердлування на 1 кв. км площі в Азербайджані становить 133 погонних метри глибоких свердловин, у Краснодарі 50 і Грозному 232, то на Україні вона не перевищує 32 погонних метри на 1 кв кілометр. Слід також сказати, що глибину буріння свердловин на нафту й газ у республіці загалом поки що роблять до 3,5 тис. метрів і лише в останні два роки почали свердлити до 4—5 тис. метрів, де, на думку геологів і вчених, містяться основні запаси нафти й газу.

Зважаючи на розташування величезних промислових запасів цих видів палива в центрі розвинутої промисловості й густонаселених районів Європейської частини СРСР, а також низьку собівартість видобування й транспортування нафти й газу до споживачів, відносно невеликі капіталовкладення для розвитку цих галузей і ряд інших позитивних економічних та технічних факторів, утворилися дуже вигідні умови для більш прискореного розвитку нафтової та газової промисловості в Українській РСР.

Собівартість видобування 1000 кубометрів природного газу на Україні в 1966 році становила 37,4 копійки, або майже вдвічі менше середньосоюзної і значно нижче за собівартість кубанського, туркменського, куйбишевського й тюменського газу.

З урахуванням перспективи розвитку цієї галузі до 1975 р. собівартість газу на Україні, за даними проектних інститутів, також буде нижчою, ніж північно-кавказького в 1,5 раза, тюменського та середньоазіатського — в 4—4,5 раза. При цьому транспортні витрати на Україні порівняно з тюменським газом будуть нижчими в 13,5 раза, середньоазіатським — майже в 9 разів й північнокавказьким — в 1,5 раза.

Капіталовкладення для видобутку і транспортування до споживачів республіки і до центру Європейської частини СРСР одного млрд. кубометрів газу становитимуть лише 12,2 млн. крб., тоді як для тюменського газу вони будуть більшими в 4,7 раза, середньоазіатського — в 5,5 раза і північнокавказького — в 1,5 раза. Крім того, витрати металу на будівництво магістральних газопроводів для транспортування такої кількості українського газу становитимуть 7 тис. тонн проти 30 тис. тонн для тюменського, 40 тис. тонн для середньоазіатського і 10 тис. тонн для північнокавказького газу.

Аналогічні економічні показники складаються й у розвитку нафтодобувної промисловості. Середня собівартість видобутку однієї тонни нафти на промислах України в 1966 році становила 2 крб. 55 коп. Це на 0,42 крб. нижче за загальносоюзну, на 0,8 крб. нижче за туркменську й у 3—3,5 раза дешевше азербайджанської, казахської, узбецької й тюменської.

Транспортні витрати з доставлення нафти на Україну з Кавказу чи Сходу країни на одну тонну становлять 1,5—2 крб., тоді як у республіці такі витрати не перевищують 0,5 крб. на тонну. При цьому питомі капіталовкладення на транспортування однієї тонни нафти до споживачів республіки з Північного Кавказу становлять 9,1 крб., зі східних районів країни — 10 крб., а з нафтопромислів республіки лише 2,8 крб.

Потрібно також врахувати, що фактична вартість одного метра розвідувального буріння свердловин на нафту й газ по Україні за 1966 рік становила 151,6 крб., тобто нижче за загальносоюзну на 20 крб., РРФСР — на 33 крб., Казахської РСР — 81 крб., Узбецької РСР — 126 крб., Грозного — 72 крб. та Азербайджанської РСР — на 117 карбованців.

За попередніми розрахунками, потреба Української РСР у природному газі становитиме в 1970 р. 50 млрд. кубометрів, в 1975 році — 80 і в 1980 році — 110 млрд. кубометрів. Відповідно, потреба нафтопереробних заводів у сирій нафті зросте в 1975 році до 57 млн. тонн і в 1980 р. до 85 млн. тонн.

Значну частину цієї потреби можна задовольнити завдяки розвитку добування нафти й газу в республіці.

Ми вважаємо, що за відповідної допомоги видобуток цих видів палива на Україні, за орієнтовними підрахунками, може бути збільшено:

— нафти з 12 млн. тонн у 1968 р. до 22 млн. тонн у 1975 р. і 36 млн. тонн в 1980 році;

— природного газу, відповідно, з 51 млрд. кубометрів до 70 млрд. кубометрів у 1975 році і 90 млрд. у 1980 році.

Враховуючи викладене, ЦК КП України просить доручити Держплановї СРСР спільно з міністерствами геології СРСР, газової промисловості, нафтодобувної промисловості С[РСР] і Радою Міністрів Української РСР підготувати пропозиції щодо прискореного розвитку нафтової і газової промисловості Української РСР — до 1980 року. Передбачити для таких цілей необхідні капіталовкладення й матеріально-технічне забезпечення, обсяги геологорозвідувальних робіт й експлуатаційного свердління, а також створення відповідної будівельної й ремонтно-механічної бази.

Секретар ЦК КП України
П. ШЕЛЕСТ.

Точка зору

Людина свого часу

Про книгу В.Врублевського «Владимир Щербицкий: правда и вымыслы» — з точки зору учасника подій

Книга доктора економічних наук Віталія Врублевського, який довгий час працював помічником Щербицького «Владимир Щербицкий: правда и вымыслы», видана київською фірмою «Довіра» російською мовою, значний тираж її швидко розійшовся. Суттєва особливість праці В.Врублевського — полемічність, грунтовність фактажу, вільний потік власних роздумів.

Серед 18 перших секретарів ЦК КПУ, які займали цей пост, українцями були тільки 6 чоловік, а серед усіх найдовше очолював українську Компартію — протягом 17 років (з 1972 по 1989 р.) — саме Щербицький. І не з якихось інших причин, а тільки завдяки працездатності й компетентності, особливо в проблемах економіки. Для характеру, стилю роботи Щербицького властиве було чуття на сумлінних, працьовитих людей. Хоча, звичайно, в кадровій політиці були й гіркі «проколи». Тут можна згадати других секретарів ЦК І.Соколова та О.Титаренка, і особливо секретаря з ідеології В.Маланчука, цього запопадливого сусловського «представника» в Україні, останнього з «майстрів» штучного творення міфу про суцільний «буржуазний націоналізм» в КПУ й серед української інтелігенції, що провокував перед Москвою і КДБ політичні репресії щодо національно-патріотичних сил у Києві, Львові, Харкові, на Донбасі. Переконавшись у політичних наклепах, в дворушництві Маланчука, Щербицький зумів, усупереч московським покровителям «українського ідеолога», усунути його з ключової політичної посади.

В.Врублевський детально висвітлює позицію В. Щербицького в питаннях сільського господарства і продовольства. Під постійним пресингом Кремля він прагнув урівноважити вивезення цієї продукції за межі України і збільшити відповідно ввезення потрібних матеріалів у республіку. До яких тільки способів і навіть хитрощів не вдавався Щербицький, щоб залишати більше продовольства в Україні і утримувати хліборобство й тваринництво «на плаву», не допустити їх скочування до нижчих показників. Ці його дії були активними і за часів Брежнева, і пізніше.

Автор детально розповідає про відхилення Щербицьким політичних звинувачень О.Гончара стосовно роману «Собор», якого він називає «совістю нації», та про його «добро» на випуск у світ трьох книг опальної (з боку КДБ) Ліни Костенко, про його сприяння у звільненні з-під арешту і поновленні в СПУ І.Дзюби, про його вирішальну роль у присудженні Державних премій поетові-«бунтівнику» І.Драчу і т.д. Саме з благословення Щербицького секретарем парткому СПУ було обрано поета-«шістдесятника» Б.Олійника, який багато зробив корисного для захисту від КДБ письменників, що з безкомпромісною правдивістю відображали в своїх творах негативи тодішньої дійсності.

У книзі В.Врублевського є сторінки, присвячені стосункам В.Щербицького з діячами культури й науки. Я тоді працював заступником глави уряду й підтверджую, що якби не особиста підтримка Щербицького, ми не могли б підготувати й видати унікальну історико-етнографічну енциклопедію нашого народу «Історія міст і сіл Української РСР» у 26 томах, відзначену Державною премією СРСР, ми не могли б розбудувати на великій території в Києві Державний музей народної архітектури й побуту України. Був схвалений план створення історичного заповідника-музею на території острова Хортиця «Запорозька Січ», проте здійснити його нам не вдалося завдяки «борцеві з українським націоналізмом» Маланчуку і його кремлівському покровителю Суслову. Тепер, у нових обставинах, цей план починає практично реалізовуватись.

Він узагалі був чутливим до національних почуттів. Саме це керувало ним при небувало широкому до того пошануванні й увіченні пам'яті Т.Г.Шевченка, при святкуванні 150-річчя з дня народження Кобзаря. Він виступив з промовою на відкритті в Києві пам'ятника Лесі Українці, підписував рішення про капітальний ремонт Національної опери України та відновлення Полтавського історичного музею, схвалив реставрацію Золотих воріт древнього Києва, піклувався про відновлення Успенського собору, будівництво будинку культури в Каневі й Миронівці. Зазначаю це тому, що був свідком і учасником цих історико-культурних акцій.

Зрозуміло, що за тодішніх складних обставин він, вірячи в соціалістичну ідею, не міг не виконувати, як і більшість із нас, імперських приписів тоталітарної системи, тим-то на його совість і на його пам'ять наклалися ні відступи від інтересів народу України, перекоси в національній політиці, економічному будівництві, на культурній ниві, передусім у надмірному схилянні перед упровадженням російської мови й об'єктивному приниженні функціонування і розвитку української мови, що так болісно сприймалося корінною нацією.

Противники Щербицького, зазначає автор книги, пов'язують його ім'я з Чорнобилем. Усіма заходами, починаючи від правдивої інформації про її розміри й наслідки, відала союзна комісія на чолі з М.Рижковим. Злощасна першотравнева демонстрація 1986 року в Києві проходила за велінням особисто Горбачова. До речі, родина Щербицького перебувала весь час у Києві, а рішення про евакуацію населення з Чорнобильської зони і дітей та школярів з Києва було прийнято на рішучу вимогу Щербицького. В.Врублевський справедливо зазначає, що в Чорнобильській історії й досі багато чого не з'ясовано.

Книга В.Врублевського не хвалить, але й не гудить одного з довгочасних керівників України періоду брежнєвського застою. Це — спроба розповісти про наше недавнє минуле — його мінуси і плюси, його правду і кривду. Саме так ведеться в історії всіх часів і народів.

Петро ТРОНЬКО,
академік НАН України.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

НЕЗАЙМАНИЙ КУТОЧОК ПОЛІССЯ —

це територія Шацького національного природного парку, який займає площу майже 33 тисячі гектарів лісів, боліт і озер

Завжди, коли під'їжджаю до селища Шацька, — хвилюється серце. Слава Богу, що хоч тут зберігся куточок Волинського Полісся, незайманий, близький до природного. Край лісів і боліт. Край озер. У межах парку 22 озера, і серед них — Світязь, що серед озер України не має конкурентів. Майже двадцяти восьми кілометрів сягає його голубе плесо, а в глибину — шістдесяти метрів. Вода в Шацьких озерах — прісна, насичена розчинним киснем, чиста. Ще сьогодні місцеві жителі використовують її для приготування їжі, справді унікальний озерний край України. Але дедалі частіше доводиться чути: парк потребує допомоги з боку держави... Меліорація і осушення торфовищ призводять до занепаду рослинного і тваринного світу. Забруднюються і міліють озера, річки... На цю хвилюючу тему і відбулася розмова з директором Шацького національного природного парку Михайлом Львовичем.

— Для збереження, відтворення і ефективного використання природних комплексів, мальовничих ландшафтів, охорони рідкісних видів тварин і рослин 1983 року і було створено наш парк, основна частина території якого розташована на вододілі річок Західного Бугу та Прип'яті. Особливість парку серед природоохоронних територій Полісся — це озера, що їх розглядають учені як релікти, тобто залишки після відступу дніпровського льодовика на Поліссі. Світязь, наприклад, має карстове походження, живиться могутніми артезіанськими джерелами. І ніхто й досі не знає, скільки їх. У Шацьких озерах водиться 30 видів риб. Більш як половина території парку — це ліси, основна частина яких має вік близько 40 років. Нещадно були вирубані старі ліси в повоєнні роки для будівництва. Для тих людей, які в нас не були, скажу, що ліси та озера парку оточені великими болотами, різними за типом торфовищами, багатим рослинним покриттям. Ростуть у нашому парку майже 100 видів лікарських рослин, з яких 16 — красильних, 16 — дубильних, чимало ефіроолійних та медоносних. Погодьтеся, це сьогоднішнє і майбутнє багатство України, яке потрібно зберегти. Але як?

— Кажуть, що із створенням Шацького району проблем в національного парку значно побільшало. Господарства, розташовані тут, дбають тільки за свої інтереси. Є випадки бездумного вирубування лісу, браконьєрства на озерах... А чи не краще було б, коли б сільськогосподарські підприємства належні їм ліси, розташовані на території парку, передали вам?

— Ми про це ведемо мову. Майже 10 тисяч гектарів лісів перебувають у власності дев'яти сільськогосподарських підприємств району, з яких три тисячі гектарів лісів — у межах національного парку. Належного догляду за цими лісами немає. Ставимо питання так: передайте нам ліси в оренду. Бо в парку має бути один господар. Наші лісівники, наприклад, за десять останніх років посадили майже 170 гектарів нових насаджень. Тільки на берегах Прип'яті посаджено 20 гектарів молодого лісу. Ми вже просимо, щоб господарства передавали нам непридатні землі, але і це вирішується дуже важко. Правда, останнім часом маємо підтримку з боку новообраного голови районної Ради Миколи Вовка. Йдеться про те, що у 1995 році територія національного парку має розширитись до 77 тисяч гектарів. Власне, це майже вся територія нинішнього Шацького району, який займає 80 тисяч гектарів. І тут виникають нові проблеми. Як бути з вирощенням сільськогосподарських культур, де випасати домашню худобу? Адже в парку заборонено навіть збирати ягоди і гриби. Але Шацький озерний край, за вдумливої організації туристики, може давати району великі прибутки. Тільки потрібна підтримка держави, а коштів нема. Згідно з розробленим і прийнятим генеральним планом розвитку парку для випасу худоби і сінокосіння намічено було створити штучні пасовища і сіножаті. Але з цього нічого не вийшло. Кому заманеться — той заїде на територію парку, розкладе вогнище... Правду сказати, я боюся, що 27 рослин, занесених до «Червоної книги», можуть зникнути. До порушників ми не можемо застосовувати жодних штрафних санкцій. Маємо право скласти протокол, передати його в правоохоронні органи. Ото і всі права. Нам міністерство лісового господарства не виділяє коштів для наукової роботи, що конче потрібно. Парк не має своєї лабораторії, навіть свого приміщення.

— Михайле Вікторовичу, вам не позаздриш. Але знаю, що в парку проводиться велика робота щодо збереження, відтворення і ефективного використання комплексів та об'єктів. Нещодавно на базі парку відбулася науково-технічна конференція, де ви ділилися досвідом роботи. Велику зацікавленість виявили науковці-лісівники Польщі і Білорусі. Виходить, не все так і погано...

— Послухайте, та мусимо ми щось робити, коли нам довірили цю важливу справу. Територія парку розташована в зоні природного середовища, що сприяє вирощуванню цінних ягід лохини і брусниці, які виводять радіонукліди з організму. Щорічний врожай поліської чорниці з одного гектара становить 160—200 кілограмів, лохини — 200—300, брусниці — 150—250 кілограмів. Це, що стосується лісових ягід. У селищі Ростань на площі 50 гектарів розробляємо проект вирощування американської окультуреної журавлини. Кожен гектар має давати щорічно не менш як 10 тонн ягід. Знавець лісів Волині, кандидат сільськогосподарських наук Дмитро Телішевський, настійливо пропонує на території парку вирощувати окультурену лохину. Він навіть домовився з поляками, що ті поставлять нам саджанці. Цілющі ягоди потрібні людям, особливо тим, які проживають в екологічно забруднених районах.

— Ви недавно з головою районної Ради їздили до Польщі. Знаю, йшлося про входження Шацького національного природного парку до Європейської асоціації національних парків на правах повноправного асоційованого члена. А як на ділі?

— По сусідству з нами Поліський національний парк Польщі. Він значно менший за наш. Щороку цей парк отримує для свого розвитку від Європейської асоціації національних парків, членом якої є, 110 тисяч доларів США. Польські колеги, які були в нас і знають наші фінансові біди, запропонували виступити посередником між Європейським співтовариством і дирекцією Шацького парку. Як бачите, люди із сусідньої держави хочуть нам допомогти. А Дмитро Телішевський, якого добре знають польські природоохоронці, пропонує на базі нашого парку створити Поліський біосферний заповідник, що дасть можливість об'єднати до природоохоронної роботи зусилля вчених України, Польщі і Білорусі. В майбутньому він міг би перерости в Україно-Польський біосферний резерват під егідою ЮНЕСКО. На мою думку, така ідея варта уваги уряду України. Всі ми хочемо жити в екологічно чистому просторі.

Волинська область.

Фото Миколи ЗІНЧУКА, Володимира ФАЛІНА.

Продиктовано в номер

«Ілюстрована історія Лемківщини»,

автором якої є Юліан Тарнович, згодом побачить світ. Цією книгою львівське культурне товариство «Лемківщина» розпочинає випуск праць, присвячених історії та культурі прикарпатського народу.

Тираж видання невеликий — 5 тисяч екземплярів. Львівська обласна Рада виділила товариству 30 млн. карбованців для оплати друку. Ще близько 10 млн. карбованців перерахували спонсори.

Товариство має намір видати «Легенди і перекази Лемківщини», «Верхами лемківських Бескид» та інші фундаментальні праці, які зберегли актуальність до наших днів, хоча були написані ще на початку нинішнього століття.

У жовтні цього року товариство відзначить 50-ту річницю депортації лемків. Із проханням відзначити цей сумний ювілей на державному рівні «Лемківщина» звернулася до Президента України.

Чекають... податку

Трьох чоловік довелося скоротити у Житомирському міському відділі приватизації державного житлового фонду. Торік біля дверей вистоювали черги, довелося запровадити попередній запис на прийом. А нинішнього — кількість бажаючих приватизувати житло стрімко падає, хоч з 52 тисяч квартир, які перебувають на балансі Житомирської міськради, приватизовано лише близько 14 тисяч. Цікаво також, що більше півтисячі чоловік не з'являються, щоб забрати вже оформлені документи на власність. Пояснюється такий спад інтересу дуже просто: поспішали приватизувати житло люди літні, щоб записати в спадщину дітям чи онукам, а також заповзятливі молоді люди, які діяли за принципом «приватизували — продали». Інші ж вичікують, бо досі невідомо, який податок доведеться платити.

Шахтарі простоюють через крадіїв?

Електрослюсар шахти «Довжанська-Капітальна» виробничого об'єднання «Свердловантрацит» В. Шацький за дорученням своїх товаришів направив до редакції місцевої міської газети лист-звернення до земляків.

«... Протягом півріччя у нас на поверхні вирубано практично все кабельне господарство». Все порубано, подерто, розкидано. Злодюг не зупиняє навіть те, що це силовий кабель, який живить усі шахти. Шахтарі обурені тим, що різні ділки і фірми можуть без всякої експертизи приймати явно викрадені кольорові метали від будь-кого, навіть від школярів...

Замість потенціалу — потенція

Місцевий шкірвендиспансер оприлюднив статистику венеричних захворювань по області. З неї випливає, що Буковина продовжує утримувати на Україні «пальму першості» з цих пікантних недуг. Лише в липні офіційно зареєстровано понад сто осіб, хворих на сифіліс. 68 із них виявлено в обласному центрі.

Сумна статистика продовжує зростати. З початку року шкірвендиспансер прийняв удвічі більше носіїв венеричних захворювань, ніж торік. Найбільше «зараза» чіпляється до дрібних підприємців, оскільки вони без остраху вступають у статеві контакти з випадковими секс-бомбами.

Та буковинських донжуанів має насторожити той факт, що серед венхворих було виявлено вірусоносія СНІДу.

До уваги учасників лотереї «Голос України-94»

Як ми вже повідомляли, відбувся розиграш лотереї нашої газети. У ньому взяло участь понад 80 тисяч передплатників «ГУ».

Нині публікуємо список щасливців і порядок одержання виграшу.

Уважно прочитайте, за якими телефонами вам буде необхідно зв'язатися з представником редакції, щоб конкретно домовитися про порядок одержання вашого призу. Спільна для всіх умова — мати паспорт. Речі, позначені зірочками, можуть бути надіслані післяплатою.

Шановні друзі, вітаємо вас з виграшами!

Приз № 1: трактор «Т-25 Ф»

Заклицький Боліслав Володимирович
Хмельницька область, Ізяславський р-н, с.Волошанівка.

Приз № 2: велосипед

1. Михайленко Василь М.
Черкаська область, Городищенський р-н.
2. Зудів Богдан Дмитрович
Івано-Франківська область, Богородчанський р-н.

Приз № 3: килим

Гейко Леонід Петрович
Дніпропетровська область, Новомосковський р-н.

За призами № 1,2,3 звертатися: Харків, тел. для довідок: 47-41-53. Косий Микола Іванович, власкор по Харківській обл.

Приз № 4: путівка на турбазу «Форель»

Товстоган Параска Петрівна
Кривий Ріг

Приз № 5: путівка на турбазу «Латориця»

Бородіна Н.М.
Луганська область, м.Теплогорськ.

За призами № 4,5 звертатися: Ужгород, тел.для довідок: 2-45-93, Горват Микола Степанович, власкор по Закарпатській обл.

Приз № 6: чайний сервіз

Пінчук Володимир Іванович
Чернігівська область, смт.Любеч.

Звертатися: Чернігів, тел.для довідок: 95-74-18, Павленко Сергій Олегович, власкор по Чернігівській обл.

Приз № 7: 3000000 карбованців *

1. Гуца Олександр Олександрович
Львівська область, Кам'янобузький р-н.
2. Лопатинський Євген Володимирович
Львів.
3. Дербучов Олексій Борисович
Хмельницька область, м.Дунаївці.
4. Гаврилов Микола Володимирович
Вінницька область, м.Козятин.

Приз № 7-А: 5000000 крб. *

1. Мороз Андрій Іванович
Хмельницький.
2. Суботіна Т.В.
Крим, Феодосія.

Приз № 8: насос «Ворскла-1»

1. Чумак Олена Анатоліївна
Житомирська область, Дзержинський р-н.

Приз № 9: електроточило «Темп-1» *

1. Вітко Олексій Олександрович
Хмельницька область, Волочинський р-н.

Приз № 10: тостер *

1. Крамаренко Іван Іванович Сумська область, Кролевецький р-н.
2. Погребняк Михайло Микитович
Донецька область, Краснолиманський р-н.

Приз № 11: радіоприймач «ОДН» *

1. Ткаченко Анатолій Іванович
Житомир.
2. Лемешенко М.В.
Київ.
3. Давиденко Микола Іванович
Чернігівська область, м.Ніжин.

Приз № 12: книга Валерія Бебика «Як стати популярним, перемогти на виборах і утриматися на політичному олімпі» *

1. Гордієнко Віталій Михайлович
Київська обл., м.Фастів.
2. Орел Григорій Васильович
Чернігів.
3. Тонкошкурий М.Й.
Чернігів.
4. Брилев Олексій Корнійович
Чернігів.
5. Бокарєв Костянтин Миколайович.
Черкаси.
6. Сухарєв Федір Кирилович.
Донецька обл., Артемівський р-н.
7. Шевченко Володимир Іванович
Львів.
8. Мірошниченко Григорій Стефанович.
Чернігів.
9. Жмутський Олександр Кирилович
Донецька обл., м.Красноармійськ.
10. Свириденко Степан Антонович
Сумська обл., Охтирський р-н.
11. Кондратенко В.І.
Луганська обл., Сватово.
12. Кінаш Катерина Василівна
Львівська обл., Жовківський р-н.
13. Тамійчук Діна Дмитрівна
Київська обл., Кагарлик.
14. Очеретяний Сергій Архипович
Київська обл., Макарівський р-н.
15. Шеховцова Леіла Матвіївна
Крим, Сімферополь.
16. Темниченко Ксенія Іванівна
Донецька обл., Лиманський р-н.
17. Стеценко Олександр Васильович
Суми.
18. Шевченко Андрій Андрійович
Львівська обл., Перемишляни.
19. Бондаренко Б.А.
Луганська обл., Антрацитівський р-н.
20. Метьолкіна Ніна Михайлівна
Луганська обл., Северодонецьк.
21. Димов Петро Іванович
Запорізька обл., Мелітопольський р-н.
22. Яковенко Петро Опанасович
Донецька обл., м.Харцизьк.
23. Шепета Василь Іванович
Черкаська обл., Богодухівка.
24. Михайлівський Володимир Олександрович
Київ.
25. Пойгіна Маріанна Іванівна
Київ.
26. Маркітан Володимир Михайлович
Суми.
27. Сокол Валерій Віталійович
Львівська обл., Перемишлянський р-н.
28. Ручка Федір Федорович
Дніпропетровська обл., Верходніпровський р-н.
29. Філатова Антоніна Єгорівна
Донецьк.
30. Велько Микола Григорович
Черкаська обл., Смілянський р-н.
31. Ястремський Олексій Гаврилович
Житомир.
32. Ласка Ганна Кіндратівна
Житомирська обл., Овруч.
33. Мариняк Михайло Вікторович
Хмельницька обл., Летичів.
34. Іващук Дмитро Максимович
Хмельницька обл., Білогірський р-н.
35. Гриновецький Богдан Михайлович
Ів.-Франківська обл., смт Богородчани.
36. Мущиніна Ольга П.
Житомирська обл., Олевський р-н.
37. Кобалик Микола Серафимович
Київська обл., м.Тетіїв.
38. Тищенко Петро Антонович
Київ.
39. Делікатний В.І.
Хмельницький.
40. Непийвода Борис Якович
Хмельницький.
41. Лазар Григорій Іванович
Чернігівська обл., Куликівський р-н.
42. Тимків Іван Миколайович
Ів.-Франківська обл., Калуський р-н.
43. Вуліч Катерина Анатоліївна
Дніпропетровська обл., Дніпродзержинськ.
44. Гнена Катерина
Дніпропетровська обл. Нікопольський р-н.
45. Василевський Вадим Сергійович
Дніпропетровська обл., Марганець.
46. Геращенко Олександр
Чернігівська обл., с.Дніпровське.
47. Харченко Ольга Андріївна
Житомирська обл., Андрушівський р-н.
48. Кальченко Руслан Олександрович
Донецька обл., м.Сіверськ.
49. Камельчук Михайло Федорович
Донецька обл., Єнакієво-4.
50. Кириленко Ю.Б.
Житомирська обл, смт Ємільчине.
51. Якимів Андрій Іванович
Львівська обл., Дрогобицький р-н.
52. Стасюк Василь Федорович
Львів.
53. Безпятко Богдан Євстахович
Львівська обл., м.Перемишляни.
54. Вишневський Анатолій Семенович
Київ.
55. Дорофін Петро Олександрович
Київська обл., Васильків
56. Кравчук Василь Степанович
Вінницька обл., Хмільницький р-н.
57. Шевчук Федір Степанович
Житомир.
58. Рябець Борис О.
Хмельницька обл., Ізяславський р-н.
59. Терлецька Валентина П.
Дніпропетровська обл., Апостолівський р-н.
60. Єрмолова Розалія Михайлівна
Дніпропетровськ.
61. Мойсієнко Михайло Іванович
Київська обл., К.-Святошинський р-н.
62. Чернилевський Мечислав Йосипович
Вінницька обл., м.Калинівка.
63. Дібнівна Анастасія Іванівна
Черкаська обл., Драбівський р-н.
64. Немировський Анатолій Дмитрович
Вінницька обл., м.Погребник.
65. Якута Олена Іванівна
Вінниця.
66. Малія Леонід Симонович
Київська обл., м. Бориспіль.
67. Джелалі А.М.
Донецька обл., смт Велика Новоселка.
68. Савицька Алла Олександрівна
м. Суми
69. Мельник Василь Михайлович
Сміла, Черкаська область.
70. Шитка Василь Антонович
Сумська обл., Конотопський р-н.
71. Матвієнко Григорій А.
Чернігівська область, м.Остер.
72. Війтюк Олексій Григорович
Івано-Франківська обл., м.Городенка.
73. Мельник Андрій Валентинович
Київ.
74. Вовк Марія Петрівна
Житомирська обл., Баранівський р-н.
75. Філь Микола Григорович
Суми.
76. Сідлецький Михайло Миколайович
Хмельницька обл., Кам'янець-Подільський р-н.
77. Посудневський Василь Йосипович
м.Суми.
78. Капінос Іван Демидович
Черкаська обл., Смілянський р-н.
79. Фесик Яків Олексійович
Запорізька обл., Михайлівський р-н.
80. Смик Семен Миколайович
Запорізька обл., смт Якимівка.
81. Горшков Василь Олексійович
Ів.-Франківська область, м.Коломия.
82. Лукаш Василь Якович
Запоріжжя.
83. Черненко Анатолій Іванович
м.Київ.
84. Погорелов Микола Корнійович
Кривий Ріг.
85. Федчун Володимир Олексійович
Суми.
86. Луценко Сергій Тимофійович
Черкаська обл., Смілянський р-н.
87. Лещишин Мирон Йосипович
Львівська обл., Старосамбірський р-н.
88. Горобчук Володимир Михайлович
Черкаси.
89. Морчун Р.А.
Чернігівська обл., Бахмацький р-н.
90. Павленко Іван Петрович
Луганська обл., м.Сватово.
91. Курочка Василь Тимофійович
Сумська обл., Краснопольський р-н.
92. Гнатюк Іван А.
Кривий Ріг.
93. Васюра Петро Максимович
Черкаси.
94. Лисенко Людмила Леонідівна
Запорізька обл., Мелітополь.
95. Мартиновченко Едуард Миколайович
Донецьк.
96. Клачок Марія Стефанівна
Крим, м.Ялта.
97. Андрусевич Олексій Володимирович
Крим, Красноперекопськ.
98. Філімонова Олена Леонтіївна
Житомирська обл., Чуднівський р-н.
99. Мокренко Юрій Полікарпович
Київська обл., Білоцерківський р-н.
100. Розколодько Володимир Федорович
Крим, Євпаторія, смт Новоозерне.

Приз № 13: універсальний деревообробний верстат

Степусь Семен Якимович
Одеська обл., Іллічівськ.

Приз № 14: радіоприймач діапазонний «ОДН»

1. Шевченко Віктор Петрович
Одеська обл., Шиляївський р-н.
2. Вирозуб Кирило Дмитрович
Миколаївська обл., Вознесенський р-н.
3. Кифорук Володимир Олександрович
Одеська обл., м.Роздільна.
4. Урсул Юхим Тимофійович
Одеська обл., Ізмаїльський р-н.
5. Котляр Іван Васильович
Миколаївська обл., Вознесенський р-н.
6. Гольцев Іван Тихонович
Миколаїв.

Приз № 15: візок господарський

1. Подільчик Михайло Михайлович
Миколаївська обл., м.Вознесенськ.
2. Васильченко А.М.
Миколаївська обл., Вознесенський р-н.
3. Білоконь Володимир Данилович
Миколаївська обл., Новоодеський р-н.
4. Каушан Олександр Андрійович
Миколаївська обл., м.Вознесенськ.
5. Андреєв Леонід Васильович
Миколаївська обл., смт Врадіївка.
6. Процик Василь Кирилович
Миколаївська обл., Очаківський р-н.
7. Вознюк Микола Якович
Миколаївська обл., Жовтневий р-н.
8. Горбенко Світлана Анатоліївна
Миколаївська обл., м.Первомайськ.
9. Шаповал Валентина Іванівна
Миколаївська обл., Первомайськ.
10. Яницький Микола Іванович
Одеська обл., Саратський р-н.
11. Хликей Петро
Одеська обл., Балтський р-н.
12. Славинська Зінаїда Василівна
Одеська обл., Котовський р-н.
13. Лазор Іван Ярославич
Одеська обл., смт Саврань.
14. Ольшевська В.Л.
Одеська обл., Роздільнянський р-н.
15. Коркожа Анатолій Семенович
Одеська обл., Саратський р-н.
16. Скрипник Людмила Т.
Одеська обл., Балтський р-н.
17. Середовський Федір Михайлович
Одеська обл., Котовський р-н.
18. Мельник Юрій Миколайович
Одеська обл., Іванівський р-н.

Приз № 16: компресор для побутових холодильників

1. Задера Петро Терентійович
Миколаївська обл., Первомайськ.
2. Гордієнко Іван Андрійович
Миколаївська обл., м.Нова Одеса.
3. Андрійченко Вітольд Михайлович
Миколаївська обл., Первомайськ.
4. Терпак Ольга В.
Миколаївська обл., Березанський р-н.
5. Телищак Ярослав Андрійович
Миколаївська обл., Березанський р-н.
6. Кардаш Марія Олександрівна
Одеса.
7. Бендюговська Діна Семенівна
Одеська обл., сел.Південне.
8. Криворучко Зоя Олексіївна
Одеса.
9. Брехов Олексій Герасимович
Одеська обл., Іллічівськ.
10. Огер Н.Я.
Одеса.

Приз № 17: комплект алюмінієвого посуду

1. Шустикова Тамара Федорівна
Одеса.
2. Посна Ганна Степанівна
Одеська обл., м.Білгород-Дністровський.
3. Шевченко Ганна Сергіївна
Одеська обл., м.Рені.
4. Меджидов Абдулхалік Шановазович
Одеса.
5. Самотой Валентина Тихонівна
Одеська обл., Килійський р-н.
6. Баронов Альберт Михайлович
Миколаїв.
7. Борисов Вадим Петрович
Миколаївська обл., Баштанський р-н.
8. Долматов Віктор Іванович
Миколаїв.
9. Лазарев Андрій Васильович
Миколаївська обл., Первомайський р-н.

За призами № 13—17 звертатися: Одеса, тел. для довідок: 22-47-69, Воротнюк Георгій Федорович, власкор по Одеській та Миколаївській обл.

Приз № 18: котел

1. Гутник Іван Абрамович
Харківська обл., Барвінківський р-н.
2. Здоровцева Ганна Олександрівна
Харківська обл., Ізюмський р-н.
3. Іченський Іван Петрович
Харківська обл., м.Первомайське.
4. Семеняка Григорій Васильович
Харківська обл., м.Валки.
5. Павлікова А.Т.
Харківська обл., Сахновщинський р-н.

Приз № 19: 5 пляшок шампанського

1. Дяченко Валерій Васильович
Харків.
2. Гаращенко Микола Олексійович
Харків.
3. Седих Михайло Пилипович
Харків.
4. Крячко І.Д.
Харків.
5. Литвиненко Олександр Андрійович
Харків.
6. Запишний Дмитро Іванович
Харків.
7. Пасічник Валентин Олександрович
Харків.
8. Богданович Роман Григорович
Харків.
9. Андреєв Олексій Олексійович
Харківська обл., Первомайське.
10. Плаксій Володимир Васильович
Харківська обл., м.Барвінкове.
11. Колісник Микола Володимирович
Харківська обл., Золочівський р-н.
12. Котич Петро Йосипович
Харківська обл., Коломакський р-н.
13. Строменко Ольга Миколаївна
Харківська обл., м. Валки.
14. Качук Олексій Антонович
Харківська обл., м.Балаклея.
15. Гайдук Й.І.
Харківська обл., м.Богодухів.
16. Мацегора Павло Миколайович
Харківська обл., Харківський р-н.
17. Білаш Василь Іванович
Харківська обл., Сахновщинський р-н.
18. Зубкова Ірина Анатоліївна
Харків.
19. Пащенко Василь Андрійович
Харківська обл., Нововодолазький р-н.
20. Ситніченко Костянтин Олександрович
Харківська обл., м.Мерефа.

Приз № 20: медична допомога фірми «Евіва»

1. Пікула Зінаїда Іванівна
Харківська обл., Барвінківський р-н.
2. Волкова Зоя Іванівна
Харківська обл., м.Первомайське.
3. Міщенко Михайло Петрович
Харківська обл., м. Первомайське.
4. Данильченко Микола Тихонович
Харківська обл., м.Лозова.
5. Руденко Антоніна Михайлівна
Харків.
6. Василенко Юрій Андрійович
Харків.
7. Гунько Георгій Васильович
Харків.
8. Мягков Володимир Ілліч
Харків
9. Мошенський Петро Миколайович
Харків
10. Сідельник Василь Павлович
Харків.
11. Булатов Юрій Іванович
Харків.
12. Зайденберг Інна Олександрівна
Харків.
13. Сікар Галина Георгіївна
Харків.
14. Коробка Микола Єгорович
Харківська обл., м.Балаклея.
15. Тимченко Лідія Петрівна
Харківська обл., м.Волчанськ.
16. Гладков Василь Петрович
Харківська обл., Красноградський р-н.
17. Танасов Іван Михайлович
Харківська обл., Красноградський р-н.
18. Попов Анатолій Олексійович
Харківська обл., Харківський р-н.
19. Бровко Ганна Сергіївна
Харківська обл., Харківський р-н.
20. Попов Анатолій Іванович
Харків.

Приз № 21: велосипед

1. Чабан Олексій Іванович
Харківська обл., Харківський р-н.

До уваги учасників лотереї «Голос України-94»

2. Чередніченко Іван Васильович
Харківська обл., Зміївський р-н.
3. Коваль Федір Сидорович
Харківська обл., Дергачівський р-н.

За призами № 18—21 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53. Косий Микола Іванович, власкор по Харківській обл.

Приз № 22: меблева стінка

1. Король Ананій Єфремович
Рівненська обл., Дубенський р-н.

Приз № 23: путівка до санаторію

1. Грабовецька Катерина Семенівна
Рівненська обл., Млинівський р-н.

Приз № 24: норкова шапка

1. Герасимчук Філімон Яремович
Рівненська обл., м.Здолбунів.

Приз № 25: чайний сервіз

1. Ворона Василь Васильович
Рівненська область, м.Сарни.

Приз № 26: міксер

Грановський Віктор Іванович
Рівненська обл., м.Радивилів.

За призами № 22—26 звертатися: Рівне, тел. для довідок 2-21-30. Мельничук Сергій Кирилович, власкор по Рівненській обл.

Приз № 27: насос «Ворскла»

Хоменко Лідія Іванівна
Полтавська обл., В.Багачанський р-н.

Приз № 28: електроточило «Темп»

Дмитренко Іван Олексійович
Полтавська обл., м.Гребінка.

Приз № 29: електросандвіч-тостер

Радигін Геннадій Михайлович
Полтава.

Приз № 30: ласти

1. Кабар Іван Данилович
Полтавська обл., Лохвицький р-н.
2. Криворучко Віктор Митрофанович
Полтавська обл., Ново-Санжарський р-н.

Приз № 31: маска «Акванавт»

1. Павлинська Таїсія Іванівна
Полтавська обл., м.Кременчук.
2. Демченко Григорій Григорович
Полтава.

Приз № 32: бадмінтон

1. Чуйко Микола Іванович
Полтавська обл., Миргородський р-н.
2. Стасовський Віталій Вікторович
Полтавська обл., Кобеляцький р-н.

Приз № 33: шахи

1. Сенр Іван Андрійович
Полтавська обл., Лутенський р-н.
2. Педоряка Людмила Миколаївна
Полтавська обл., Оржицький р-н.
3. Тараненко Іван Андрійович
Полтавська обл., Шишацький р-н.

Приз № 34: шашки

1. Каблучка Раїса Пантелеймонівна
Полтавська обл., Кобеляцький р-н.
2. Погорелий Михайло Іванович
Полтавська обл., м.Миргород.
3. Зіньківський дитбудинок
Полтавська обл., м. Зіньків.

За призами № 26—34 звертатися: Полтава, тел. для довідок 7-46-09, Гринь Григорій Федосійович, власкор по Полтавській обл.

Приз № 35: холодильник «Норд»

Горолюк Ярослав Анатолійович
Луцьк.

Приз № 36: деревообробний верстат

Абрамович Андрій Михайлович
Волинська обл., Любашівський р-н.

Приз № 37: набір меблів з лози

Каразія Євгенія Василівна
Волинська обл, Маневичівський р-н.

Приз № 38: газова колонка

Грицюк В.Г.
Волинська обл., Рожищенський р-н.

Приз № 39: газова плита

Барда Іван Феодосійович
Луцьк.

За призами № 35—39 звертатися: Луцьк, тел. для довідок: 4-44-02. Берекета Богдан Васильович, власкор по Волинській обл.

Приз № 40: набір кухонний «Весна-2»

Гедьеш П.Г.
Ужгород.

Приз № 41: гараж збірний металевий

Ткачев Микола Сергійович
Ужгород.

Приз № 42: чобітки жіночі

1. Коржова Надія Іванівна
Закарпатська обл., м.Тячево.
2. Філак Віра Григорівна
Ужгород.

Приз № 43: пристрій пуско-заряджувальний

1. Довгаль Віктор Трифонович
Закарпатська обл., м.Виноградів.
2. Бучмей Ольга Юріївна
Закарпатська обл.,Свалявський р-н.

Приз № 44: пристрій випрямно-заряджувальний

1. Лібо Олександра Юріївна
Закарпатська обл., Ужгородський р-н.
2. Дудко Володимир Юрійович
Закарпатська обл., Виноградівський р-н.
3. Дурда Маргарита Юріївна
Закарпатська обл., Іршавський р-н.
4. Богаш Іван Іванович
Закарпатська обл., Виноградівський р-н.
5. Плитич Василь Петрович
Закарпатська обл., м. Хуст.

Приз № 45: комплект автомобільний: пристрій підзарядний, індикатор стану акумулятора і сигналізатор звуковий

Слипчук Андрій Лук'янович
Закарпатська обл., м.Берегове.

Приз № 46: трансформатор зварювальний

Грегірчок Стефанія Андріївна
Закарпатська обл., м.Рахів.

Приз № 47: запальничка електрична для газу

1. Дякулич Софія Василівна
Закарпатська обл., Іршавський р-н.
2. Алексеєв Іван Фомич
Закарпатська обл., м.Виноградів.

Приз № 48: блоки зміни напруги живлення струму

1. Данканич Василь Іванович
Закарпатська обл., Іршавський р-н.
2. Бігарі Юрій Юрійович
Закарпатська обл., Мукачівський р-н.
3. Кришталевий Валентин Миколайович
Закарпатська обл., м.Ужгород.
4. Роман Марія Андріївна
Закарпатська обл., Виноградівський р-н.
5. Тучак Тарас Антонович
Закарпатська обл., м.Виноградів.
6. Негода Леонід Григорович
Закарпатська обл., м.Мукачеве.

Приз № 49: джерела живлення струму

1. Данашевський Михайло Васильович
Закарпатська обл., м.Ужгород.
2. Самчук Микола Устимович
Закарпатська обл., м.Ужгород.

Приз № 50: набір посуду дорожній

1. Яник Михайло Йосипович
Закарпатська обл., м.Свалява.
2. Лемак Єлізавета Василівна
Закарпатська обл., Іршавський р-н.
3. Жидик Ганна Степанівна
Закарпатська обл., Іршавський р-н.

Приз № 51: антена дециметрова з підсилювачем

1. Мічак Михайло Ф.
Закарпатська обл., Міжгірський р-н.
2. Матьола Ірина Андріївна
Закарпатська обл., Іршавський р-н.

Приз № 52: світильник декоративний

1. Карнінський Олег Леонідович
Закарпатська обл., м.Мукачеве.
2. Попович Петро Михайлович
Закарпатська обл., смт Великий Березний.

Приз № 53: сейф настінний

НАСК «Оранта»
Закарпатська обл., м.Мукачево.

Приз № 54: котел опалювальний газовий

1. Михальчик Михайло Михайлович
Закарпатська обл., Тячівський р-н.
2. Гофіян Микола Петрович
Закарпатська обл., Рахівський р-н.
3. Абрамович Роман Олександрович
Закарпатська обл., Тячівський р-н.

Приз № 55: зчіплення автомобільні жорсткі

1. Кмочкович Федір Іванович
Закарпатська обл., м.Свалява.
2. Добей Еріка Карлівна
Закарпатська обл., м.Ужгород.
3. Думнич Михайло Степанович
Закарпатська обл., Тячівський р-н.
4. Котик Михайло Юрійович
Закарпатська обл., Міжгірський р-н.
5. Пойда Микола Федорович
Закарпатська обл., Міжгірський р-н.

Приз № 56: домкрат автомобільний

1. Тернопільська облдержадміністрація
Закарпатська обл., м.Тернопіль.
2. Горват Петро Іванович
Закарпатська обл., Мукачівський р-н.
3. Скрип Василь Юрійович
Закарпатська обл., м.Перечин.
4. Капітан Василь Іванович
Закарпатська обл., Іршавський р-н.
5. Пересунько Володимир Семенович
Закарпатська обл., м.Рахів.

Приз № 57: замки гаражні

1. Цільо Василь Андрійович
Закарпатська обл., Іршавський р-н.
2. Мартин Іван Іванович
Закарпатська обл., Іршавський р-н.
3. Гудачек М.А.
Закарпатська обл., Мукачівський р-н.

Приз № 58: шашличниці дорожні

1. Бровчук Петро Васильович
Закарпатська обл., Тячівський р-н.
2. Славік Марія Олександрівна
Закарпатська обл., м.Берегове.
3. Ком'ята Іван Іванович
Закарпатська обл., Хустський р-н.
4. Марущак Микола Іванович
Закарпатська обл., м.Рахів.
5. Софілканич Іван Іванович
Закарпатська обл., м.Виноградово.

За призами № 40—58 звертатися: Ужгород, тел. для довідок 2-45-93, Горват Микола Степанович, власкор по Закарпатській обл.

Информация о выпуске инвестиционных сертификатов инвестиционного фонда «Южная звезда»

1. **Основные сведения об инвестиционном фонде (далее — Фонд).** Полное наименование : закрытое общество «Инвестиционный фонд «Южная звезда. Сокращенное наименование: ЗАО ИФ «Южная звезда». Организационно-правовая форма ИФ «Южная звезда» — закрытое акционерное общество. Тип инвестиционного фонда — закрытый. Фонд создан на срок до 01.01.99 г. по решению общего собрания учредителей 20.03.94 г. и зарегистрирован 4.04.94 г. в городской государственной администрации г. Севастополя (свидетельство о регистрации — ГА № 04765, рег. № АО-11/6564). Юридический адрес Фонда, 335000, Украина, Республика Крым, г. Севастополь, ул. Суворова, 2/7, тел. 52-47-27.

Решение о выпуске инвестиционных сертификатов (ИС) Фонда принято на общем собрании учредителей (прот. № 5 от 19.05.94 г.). на момент регистрации выпуска ИС санкции административных и контролирующих органов, судебные иски к Фонду, членам правления и должностным лицам Фонда не применялись.

2. **Инвестиционная декларация.**

2.1. Цель инвестиций—долгосрочный рост рыночной стоимости активов, сформированных инвестированием собственных денежных средств и приватизационных бумаг граждан и юридических лиц в ценные бумаги предприятий, компаний и объединений с устойчивым положением, чьи доходы имеют тенденцию к росту, снижая тем самым предпринимательский риск и обеспечивая приращение вложений. В соответствии с этой целью Фонд будет инвестировать практически все свои средства в простые акции или ценные бумаги, легко обращаемые в простые акции.

2.2. Направление инвестиционной политики.

2.2.1. Предметом деятельности Фонда является:

прием и аккумулирование приватизационных бумаг граждан;

эмиссия собственных ценных бумаг в целях привлечения денежных средств и приватизационных бумаг населения, помещение их от имени Фонда в различные доходные ценные бумаги, на банковские счета и депозиты;

активное участие в производственной деятельности посредством инвестирования средств в ценные бумаги производственных предприятий;

инвестирование собственных средств,в местные займы для социального развития региона в части, связанной с производством пищевой продукции, товаров народного потребления и оказанием услуг социально-бытового и туристского комплексов.

2.2.2. Инвестиционная деятельность Фонда на территории Украины базируется на вложении денежных средств и ИС в ценные бумаги (доли, паи) в основном предприятий производства и переработки пищевой продукции, строительства, туристского комплекса, товаров народного потребления, коммунально-бытового обслуживания.

2.2.3. Фонд осуществляет свою иинвестиционную деятельность посредством ведения любых финансовых операций, за исключением запрещенных законодательством.

2.2.4. Фонд в рамках действующего законодательства обладает полной хозяйственной самостоятельностью в вопросах определения формы управления, оплаты труда трудового коллектива и распределения чистой прибыли.

2.2.5. В основе инвестиционной стратегии Фонда лежит использование смешанных финансовых активов. Фонд планирует достичь своих целей путем инвестирования средств по крайней мере 80 % своих активов в диверсифицированный портфель из простых акций и ценных бумаг, конвертируемых в простые акции — главным образом привилегированные акции и ИС, которые могут быть обменены на определенное количество простых акций. Фонд может переводить до 30 % активов в ценные бумаги рынка краткосрочных капиталов, денежные эквиваленты и ИС в случаях, когда перспективы рынка не определены.

3. **Ограничения инвестиционной деятельности.**

3.1. Ограничения инвестиционной деятельности Фонда определяются ст. 17 «Положения об инвестиционных фондах и инвестиционных компаниях», утвержденного Указом Президента Украины 19.02.94 г. 55/94;

4. **Данные об эмиссии инвестиционных сертификатов.**

Сумма эмиссии ИС составляет 1 млрд. 800 млн. крб.

Вид ценных бумаг, выпускаемых в обращение — именные ИС.

Количество выпускаемых инвестиционных сертификатов — 36 000 шт.

Номинальная стоимость одного ИС — 50 тыс. крб.

Дата начала продажи сертификатов — 1 августа 1994 г.

Начальный курс одного ИС на начало продажи 50 тыс. крб.

Максимальное количество МИС, разрешенное для приобретения одним инвестором — 100 шт.

5. **Сведения об учредителях**

Учредителями фонда являются девять физических лиц — граждан Украины.

6. **Должностные лица**

6.1. Правление

— председатель — Кондрашихин Андрей Борисович;

— зам. председателя — Антохов Виктор Антонович;

— член правления — Лозовая Тамара Ильинична.

6.2. Наблюдательный совет

— председатель — Макаренко Сергей Андреевич;

— члены совета: Васильева Ольга Владимировна; Филиппов Владимир Зиновьевич.

7. **Инвестиционный управляющий ЗАО ИФ «Южная звезда»**

Инвестиционным управляющим ИФ «Южная звезда» является ВАО «Таврическое инвестиционно-финансовое общество» («ТИНФО»), зарегистрированное 12.06.92 г. исполнительным комитетом Симферопольского городского совета народных депутатов, регистрационный номер 646.

Расчетный счет № 609180 МФО 324678 в АКБ «Интерконтбанке» г. Симферополя.

Учредителями АО «ТИНФО» являются пятьдесят физических лиц — граждан Украины, с равными долями в уставном фонде.

Право на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг дает разрешение Минфина Украины № 79 от 11.02.93 г.

Инвестиционным управляющим также заключен договор на управление с Инвестиционным фондом «Тинфо-Приват», г. Симферополь. Инвестиционный управляющий учредителем ИФ «Южная звезда» не является.

Афилированных лиц, а также лиц, контролирующих или находящихся под контролем инвестиционного управляющего, нет.

8. Депозитарий ЗАО ИФ «Южная звезда».

Депозитарием ИФ «Южная звезда» является АКБ «Нэвикон-Банк» (Зюйд), управляющий Костюк Л. И., адрес:

335000 г. Севастополь, пл. Нахимова, 2, тел. 52-51-52.

Зарегистрирован в Национальном банке Украины 20.01.92г., рег. № 82. Банковские реквизиты: к/с 700161787 в ОПЕРУ РБК г. Симферополь МФО 324333.

С другими инвестиционными фондами депозитарные договоры не заключались.

9. **Сведения о предыдущих выпусках ценных бумаг.**

Первый выпуск акций ЗАО «ИФ «Южная звезда» зарегистрирован 8.07.94 г.:, регистрационный номер 12/1 — 94 г.

10. **Порядок продажи инвестиционных сертификатов.**

Продажа ИС Фонда — открытая, адрес: 335000, г. Севастополь, ул. Суворова, 2/7.

ИФ «Южная звезда» обязуется выкупать свои ИС, но не ранее окончания срока использования приватизационных бумаг.

В случае невыполнения обязательств по выкупу ИС учредители несут ответственность перед участниками Фонда в пределах стоимости принадлежащих им акций уставного фонда.

По решению правления может выплачиваться комиссионное вознаграждение лицам, нанятым Фондом для выполнения работ с приватизационными сертификатами, за счет средств Фонда, но не более 15 % чистой прибыли.

Фонд не имеет права создавать специальные или резервные фонды.

11. **Права владельцев ИС и порядок выплаты дивидендов.**

Владелец ИС имеет право на получение дохода дивидендов и доли средств, полученных от продажи имущества фонда при его ликвидации. Доходы на ИС начисляются из прибыли, оставшейся в распоряжении Фонда после платежей в бюджет. Выплата производится в течение месяца после установления дохода на ИС по адресу: г. Севастополь, ул. Суворова, 2/7.

12. **Сведения об аудиторе фонда**

Аудитором ИФ «Южная звезда» является аудиторская фирма «Аудит-Инфо», директор Азарова Е.В., адрес: 335008, г. Севастополь, ул. 6-я Бастионная, дом 32, к. 235, тел. 59-13-50. Лицензия АБ № 000075 от 17.03.94 г., выдана решением АПУ № 67 от 17.03.94 г.

СПАЙК Лтд

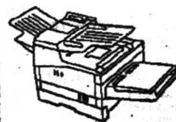
Официальный дилер фирмы RANK XEROX
ПРЕДСТАВЛЯЕТ
Электронные пишущие машинки XEROX 6001,6012;
Три языка(укр.,рус.,англ.) "Ромашка";
Коррекция знаков, целых строк;
Автоматическая подача документа, с точностью до миллиметра;
Вычерчивание таблиц;
Текстовая память и память для линейных форматов;
Внешняя память на гибких дисках;
Совместимость с ПЭВМ.

ШОК-ЦЕНА!
Цены на пишущие машинки XEROX 6001 и 6012 снижены на 15 %
Государственным предприятиям на 17%
ТОЛЬКО ДО 20 ОКТЯБРЯ

А КРОМЕ ТОГО:

ПОСТАВКА ШРЕДЕРОВ
(бумагорезательные машины TAROS S-100 и другие)

-ремонт и сервис,
-обучение специалистов,
дополнительная периферия

КОПИРОВАЛЬНО-МНОЖИТЕЛЬНЫЕ АППАРАТЫ XEROX
кабинетные,
малой и средней производительности,
с масштабированием,
с двухсторонним копированием,
цифровые лазерные аппараты,
аппараты с редактированием,
инженерные системы.

ТЕЛЕФАКСЫ, ЛАЗЕРНЫЕ ПРИНТЕРЫ

ДЕМОНСТРАЦИОННЫЙ ЗАЛ *продукции фирмы RANK XEROX*
находится по адресу:
пр.К.Маркса, 93,2 этаж,
телефон (0562)44-35-73

СЕРВИСНАЯ СЛУЖБА:
пер.Белостоцкого, 14
тел.(0562) 23-42-82
факс (0562) 23-91-28

ФИЛИАЛЫ
г.Днепродзержинск, ул.Ленинградская,26а тел.(05692)2-73-29
Новомосковск тел.(05612)2-73-10
Кривой Рог тел.(0562)23-31-40

БАРТЕР!!!

Пропонуємо
постійно: робочий одяг — робоче взуття.
Приймаємо: продукцію сільського господарства.
Забезпечуємо доставку на місця.
Київ, об'єднання «Ганг»
тел. /044/ 294-60-14, 296-65-36, 296-48-66.

Реализуем со склада в Киеве:

— сепараторы-сливкоотделители ОС-Б/1т/час/, ОС2Т- 3/5т/час/, ОС-2Д-500 и другие;
— сепараторы пивные;
— станки токарные 1Н65, 16К40, МК60-65, 1К62 и др.;
— станки фрезерные 6Т83, 6Т82Г и др.;
— пастеризаторы ОКЛ-10, ПТУ-10, ОК2Н-5;
— ножницы гильотинные НК3416, НК3418.
Тел. /044/ 552-97-82, 552-92-83, 552-96-74.

Цветные металлы покупаем

первичный металл, отходы, лом
МЕДИ, БРОНЗЫ, ЛАТУНИ
постоянно, в любых объемах у организаций, предприятий, частных лиц «Ленкрад Ltd»
тел: /044/ 221-70-97;
факс 224-11-84.

«Научно-производственное коммерческое предприятие «БКФ»

Изготовит из полиэтилена: пленку, пакеты хозяйственные, обложку, мешки, вкладыши, пробку винную, коньячную, взрывную колбу.
Г.Рубежное, (06453)
5-21-61, 5-50-37, т./факс 5-14-71.

НОВОТЕХНИКА

До уваги керівників сільгосппідприємств та фермерів!
Підприємство виготовляє та реалізує компактні млинні комплекси та устаткування для переробки сільгосппродукції.
Тел. 416-52-65, 212-85-68, 229-31-41.

Реализуем

тракторы ЮМЗ, МТЗ
автокраны, заправщики.
Днепропетровск,
92-80-64

ПРОМЫШЛЕННО-ТОРГОВАЯ КОМПАНИЯ TRUST

ВЫПЛАЧИВАЕТ ПО ВКЛАДАМ 9-14% в СКВ ЕЖЕМЕСЯЧНО

ГАРАНТИИ
КОНФИДЕНЦИАЛЬНОСТЬ
НАДЕЖНОСТЬ

г.КИЕВ пр.ПОБЕДЫ 11 офис 20 т\ф 274-0282

Информация о втором выпуске акций Акционерного коммерческого банка «Азов-Банк»

Акционерный коммерческий банк «Азов-Банк» основан 31 января 1991 года.

Местонахождение: 341032, Украина, г.Мариуполь Донецкой обл., проспект Ленина,35.

Решением общего собрания акционеров от 25 июля 1994г. /протокол № 3/ уставной фонд банка увеличивается до 20 000 000 000 /двадцати миллиардов/ карбованцев.

Планируемый объем эмиссии составляет 15 000 000 000 /пятнадцать миллиардов/ карбованцев.

Увеличение уставного фонда производится путем выпуска простых именных акций в количестве 15 000 штук номинальной стоимостью 1 000 000 карбованцев каждая.

Акции размещаются среди юридических и физических лиц.

Начало подписки на акции — с момента опубликования данного объявления.

Окончание подписки — 10 февраля 1995 года.

Гражданам при подписке на акции необходимо иметь паспорт, а юридическим лицам типовые формы бухгалтерской и финансовой отчетности № 1 и № 2 на момент даты внесения, а также аудиторское заключение об источнике формирования средств, выделенных на приобретение акций.

Размещение акций будет проводиться в помещении АКБ «Азов-Банк».

Справки о подписке на акции по тел. /0629/ 33-41-07.

Киевское зональное агентство воздушных сообщений

КИЙ АВІА®

ПРЕДЛАГАЕМ ОТДЫХ В СТРАНАХ МИРА

ИСПАНИЯ (Барселона, Пальма де Майорка, Канарские острова),
ИТАЛИЯ (Рим, Неаполь),
ФРАНЦИЯ (Париж),
ТУРЦИЯ (Стамбул, Анталия),
АРАБСКИЕ ЭМИРАТЫ (Дубай, Шарджа),
ВЬЕТНАМ (Сайгон),
ТАИЛАНД (Бангкок).

New!

Продажа и бронирование авиабилетов на рейсы из Киева в Рим, Барселону, Париж, Стамбул, Сайгон, Бангкок: ул. Малая Житомирская, 7 тел.: (044) 228-07-63, 274-90-81(82...85)

НАШИ ФИЛИАЛЫ:

г. Ровно, тел. 2-67-11,
г. Черкассы, тел. 47-53-55,
г. Луцк, тел. 4-57-21,
г. Одесса, тел. 23-08-13,
г. Чернигов, тел. 5-32-91,
г. Житомир, тел. 37-28-32,
г. Симферополь, тел. 24-27-63,
г. Днепропетровск, тел. 44-45-57.

ДЛЯ ВАС МЫ РАБОТАЕМ БЕЗ ВЫХОДНЫХ ДНЕЙ!

Кадровою службою Секретаріату ООН проводиться конкурс в Україні на заміщення вакантних посад з числа громадян України. Умови конкурсу викладено нижче.

A Challenging International Career at the

United Nations

*Interesting international exposure, attractive compensation and benefits and possibility of a career with the **United Nations**.*

The United Nations announces that examinations for the recruitment of economic affairs officers, EDP specialists, legal affairs officers and librarians (P1/P2 level), as well as economic affairs officers, political affairs officers and statisticians (P3 level), will be held for nationals of Ukraine. The examination will be held in Kiev and New York from 30 January to 3 February 1995.

Candidates must be 32 years old (for P1/P2) and 39 years old (for P3) as of 31 December 1995 and have at least a first-level university degree (for P1/P2) and second-level (Masters level) University degree (for P3) in one the above fields or related areas.

Fluency in spoken and written English or French is a requirement for both posts. The positions of economic affairs officers, political affairs officers and statisticians (P3 level) are required to have a minimum of four years of working experience in the above fields or related areas.

For further information and application forms, please contact the Foreign Ministry, the UN Office in Ukraine or UN Headquarters in New York. The addresses are given below:

United Nations Office in Ukraine
6, Sichnevogo Povstannya St.
Kiev 252010
Ukraine
Tel. (044) 293 9363
Fax (044) 293 2607

Personnel Division
Ministry of Foreign Affairs
1, Mikhailivska Square
Kiev 252018
Ukraine
Tel. (044) 212 8482
Fax (044) 226 3169

Professional Staffing Service
Recruitment and Placement Division
Office of Human Resources Management
Room S-2535 F
United Nations
New York, NY 10017
U.S.A.
Fax: (212) 963-3683

Application forms must be received by the above-named recruitment centres no later than 16 September 1994.

Вперше в Україні

З 16 по 30 жовтня 1994 р. Міжнародний фонд «Відродження» проводить благодійну інтенсивну програму для викладачів економіки і фінансів та банківських працівників

«Міжнародний бухгалтерський облік та аудит»

Програма дасть змогу підвищити кваліфікацію з міжнародного бухгалтерського обліку (фінансовий та управлінський облік, фінанси корпорацій, аудит), оволодіти прийомами його застосування в різних галузях промисловості та сільського господарства.

*Для участі у конкурсі необхідно подати **до 10 вересня 1994 р.** анкету-заяву за адресою:*

254053, Київ-53, вул. Артема, 26-В, к. 13, тел.: 216-45-78, 216-48-55.

«Продмаш-94»

Всіх, хто зацікавлений в рекламі і продажу обладнання для переробки сільгоспсировини, випуску харчових продуктів, запрошуємо взяти участь у Другій національній спеціалізованій виставці, яка відбудеться в м.Києві 17—23 листопада 1994 року.

Інформація про умови участі до 1 жовтня в Асоціації «Прома» за адресою: 254112, Київ, вул.Дегтярівська,48; тел. 213-77-21; факс 213-86-60.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 58-5/23 от 30.06.94 года о банкротстве шахты «Россия» (юридический адрес: 342442, г.Новогродовка, Донецкой области).

Банковские реквизиты — расчетный счет № 205207 в Селидовском отделении акционерного коммерческого Проминвестбанка, МФО 334312.

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и возможных санаторов в течение месяца со дня публикации этого объявления по адресу: 340105, г.Донецк, бульвар Пушкина, 34.

Арбитражный суд Черниговской обл. (250000, г.Чернигов, ул.Ленина, 43) возбудил дело № 5/35п о признании частного предприятия «Малыш» банкротом.

Частное предприятие «Малыш»: 250033, г.Чернигов-33, ул.Красногвардейская, 17/37.

Расчетный счет № 644244 в Укринбанке г.Чернигова, МФО 353564.

Германия. Берлин. Фирма «Виктория» предлагает людям с оригинальным мышлением патентовать свое изобретение или открытие в «Патент-АМ» в Берлине, Мюнхене. Все вопросы по телефону в Берлине 344-24-06 с 14.00-16.00 ежедневно. Информация факсом Берлин 344-24-06 круглосуточно. Код 49-30. По дополнительно возникшим вопросам звонить в г.Днепропетровск 41-44-51.

Сімейні драми... на автошляхах

Іван Баламут, водій Тростянецької міжгосподарської пересувної механізованої колони № 18 Вінницької області, перебуває нині у лікарні. Щовечора перед сном йому вводять значну дозу заспокійливих ліків. Але як тільки склепить очі, бачить одну й ту саму жахливу картину, від якої сон на всю ніч тікає: на великій швидкості прямісінько лоб у лоб його службовому КамАЗа-цементовоза летить «Москвич». Він з'явився так раптово у густій пелені дощу на зустрічній смузі дороги, що Баламут навіть на гальма не встиг натиснути. А потім був страшний удар, від якого КамАЗ перекинувся, травмований водій знепритомнів. Вже коли везли у кареті швидкої допомоги, дізнався від лікарів, що водій «Москвича», його мати, дружина та двоє синів загинули на місці аварії. Дізнався також, що це був житель Кам'янця-Подільського Анатолій Глухов. Сталася ця трагедія 16 серпня на 172 кілометрі автошляху Бердичів—Рівне близько 17 години.

У відпустку у зв'язку з тяжкою моральною травмою був змушений піти Олександр Глужецький, водій колективного сільськогосподарського підприємства «Вишневське» Біляївського району на Одещині. 19 серпня опівдні маршрут його службового КамАЗа проліг магістральною автотрасою Волгоград—Кишинів на території Миколаївської області. Ішов густий дощ, видимість була обмежена, тому Глужецький збавив швидкість. На одному з поворотів на його смугу руху на великій швидкості вилетіли зустрічні «Жигулі». І хоча він узяв різко праворуч, водій легкового автомобіля не зумів уникнути зіткнення з вантажівкою. Ця поїздка стала останньою для жителя Жовтих Вод, що на Дніпропетровщині, Юрія Осієвського, його батька та десятирічної племінниці Марійки, які перебували у салоні «Жигулів».

Рано-вранці 21 серпня круглим сиротою за лічені секунди залишився 6-річний Андрійко Мущицький. В результаті дорожньо-транспортної пригоди загинули його батько, мати та менший братик. Попереднім слідством встановлено, що Віктор Мущицький повертався того дня з відрядження за кермом службового ЗІЛа, який належить Ірпінському акціонерному товариству «Меком» Київської області. Напередодні, одержавши майже 7 тонн карбамідного аміаку на Калуському хімзаводі, він заскочив у село Міжгір'я Галицького району на Прикарпатті, де у рідних відпочивала дружина з дітьми. Вирішили до Ірпеня повертатися всі гуртом. Під час цього трагічного рейсу на околиці села Завалів Тернопільської області Мущицький на крутому узвозі не впорався з кермом, і вантажна машина перекинулася...

Лихацтво стало причиною загибелі сім'ї Кривозубів із Павлограда Дніпропетровської області. 21 серпня Олександр Кривозуб за кермом власної машини «Ауді-100» поспішав разом з дружиною та двома синами на відпочинок. Іномарка легко переганяла попутний транспорт. Але водій навіть не задумувався, на яку небезпеку наражає сім'ю, вписуючи круті віражі. Певно, й дружина не дуже турбувалася про безпеку. Бо ж могла вгамувати чоловікові ризиковані маневри. На одному з поворотів «Ауді» лоб у лоб зіткнулася з зустрічним МАЗом. 8-річний Сашко загинув на місці пригоди, сам водій і 12-річний Гена померли в лікарні. У тяжкому стані перебуває нині у лікарні мама — Світлана Кривозуб.

На жаль, серпень приносить у чергову частину ГУ ДАІ МВС України дедалі більше аналогічних повідомлень. Через злочинну безвідповідальність тих, хто за кермом, гинуть цілі сім'ї. Прикро констатувати, що водії не беруть до уваги велику щільність транспортних потоків. Адже нині триває масове перевезення врожаю. Значна частина наших співвітчизників проводить відпочинок на колесах. Не на боці водіїв і дощова погода. Тільки за дві декади серпня працівники ДАІ вилучили з транспортних потоків 635 тисяч порушників правил дорожнього руху, з яких понад 25 тисяч кермували у стані алкогольного сп'яніння. Звідси і сумна статистика: 3010 автоаварій, у яких 525 чоловік загинули і 3,5 тисячі травмовано. Жахливі наслідки злочинної безтурботності.

Віктор КОРНІЮК,
начальник відділу профілактики аварійності ГУ ДАІ МВС України, полковник міліції.

Червоний півень на золотій ниві

Таке посушливе літо пам'ятають в Україні хіба що старожили. Якщо протягом усього минулого року 12 пожеж на полях республіки знищили 114 гектарів ярових культур, то лише нинішнього місяця сталося вже півсотні пожеж.

Приклади? Волинська область, Горохівський район, КСП «Рачин». Горіла пшениця. Загальна площа лану — 75 гектарів. Від вогню постраждали 8 гектарів. Причина пожежі — вихід із ладу соломонабивача. Збитки — 90 мільйонів карбованців.

Добою пізніше на полі КСП «Урожай» (село Марковичі Локачинського району, що на Волині) зайнявся ячмінь у валках (0,5 га) та в полі (0,86 га). Причина досить поширена: в жатку комбайна потрапив металевий предмет. Збитки — 3 мільйони 680 тисяч карбованців.

Колгосп «Заповіт Леніна», Канівський район Черкаської області. Коли майор внутрішньої служби Анатолій Луценко, учасник рейдової бригади Головного управління пожежної охорони МВС України, проїжджав повз одне з полів колгоспу, то не повірив власним очам: посеред поля, серед колосся пересохлого хліба, вели зварювальні роботи на одному з комбайнів. Ніде поблизу жодної діжки з водою, зате навколо зварювальника скупчилися водії та комбайнери з цигарками. Потенційні палії — та й годі! До того ж, як з'ясувалося, голову колгоспу Дмитра Рогова нещодавно притяг до адміністративної відповідальності Держпожежнагляду за непідготовленість збиральної техніки.

То що, вартових на кожнім полі розставляти?

Сергій ВЛАСЕНКО.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Відзначали одеські іменини

Міжнародний турнір з баскетболу. Одеса. Палац спорту, 18—22 серпня. ***Будівельник (Київ) — Маккабі (Рішон-Ліціон, Ізраїль) — 101:94 (46:42, 85:85), БІПА-Мода (Одеса) — Корабел (Миколаїв) — 95:68, Маккабі — Корабел — 88:85, Київ-Баскет —Будівельник — 80:99, БІПА-Мода — Будівельник — 88:101, Київ-Баскет — Маккабі — 96:98, Будівельник — Корабел —103:83, Київ-Баскет — БІПА-Мода — 97:82, Київ-Баскет — Корабел — 86:76, БІПА-Мода — Маккабі — 75:85.***

Отже, красивий кубок за перше місце з рук президента українсько-німецької фірми БІПА Бориса Мошковича, який приїхав спеціально на турнір з Берліна, отримали чемпіони України спортсмени «Будівельника».

— Не сумно, що виграла не одеська команда? — запитав пана Мошковича.

— Звичайно, хотілося, щоб турнір на честь 200-річчя рідної Одеси виграла «БІПА-Мода», але переміг справді найсильніший, і я вітаю симпатичний «Будівельник» та його наставників з цим успіхом і бажаю йому перемог і в національному чемпіонаті, і на міжнародній арені.

Пан Борис Мошкович ось уже понад двадцять років мешкає в Німеччині, але Одесу не забуває, на власні гроші організував прекрасний баскетбольний клуб «БІПА-Мода», який у сезон дебюту став бронзовим призером чемпіонату України, і провів оці змагання.

Слід віддати належне організаторам, вони зробили все для того, щоб учасники та судді почувалися комфортно. Здавалося, що начальник команди «БІПА-Мода» Олександр Чилевич, тренер-адміністратор Борис Шаміс і спали не лягали.

Тепер про сам турнір. Перемога «Будівельника» була незаперечною: чотири перемоги — у чотирьох зустрічах. От так би киянам зіграти і в Кубку європейських чемпіонів. Друге місце посіли гості з Ізраїлю — три перемоги. Третє — у «Київ-Баскета» — дві. Четверте — «БІПА-Мода» — один виграш. І останнім фінішував «Корабел» — 0. Прихильників спорту, гадаю, цікавило й те, як грав в Одесі віце-чемпіон країни «Київ-Баскет». Ось як прокоментував виступ підопічних його граючий наставник Андрій Підковиров:

— Не приховую, що націлювалися на найвище місце. Але важливим для нас було й перевірити в дії боєздатність колективу, наші тактичні задумки. З «Будівельником» ми грали, як кажуть, потрапивши з корабля на бал. Переконаний, якби зустрілися із земляками не в перший для себе ігровий день, то й баскетбол продемонстрували б ліпшої якості. До речі, ми додавали від матчу до матчу. Деякою мірою задоволений грою команди з ізраїльтянами, які в своєму чемпіонаті посіли п'яте місце і братимуть участь у розіграші європейського Кубка Корача. До завершення основного часу залишалося 17 секунд, і ми володіли м'ячем. Вдалий триочковий кидок приніс би нам перемогу, двоочковий встановив би рівновагу. На жаль, результативну атаку провести не змогли. А з одеситами та миколаївцями зіграли просто на хорошому рівні. Шкода, що травми зазнав наш провідний гравець Ігор Ватажок.

— Дайте оцінку грі новобранців.

— Центровий Сергій Половко , який перейшов до нас із «Будівельника», захворів. Однак сподіваємося, що він принесе нам велику користь. Про Євгена Мурзіна, гадаю, зайвих слів говорити не варто. Це відмінний майстер. Чудово, що він тепер у нашому колективі. Микола Кафанов, ми в цьому переконалися і в Одесі, дуже перспективний баскетболіст. Прекрасно бачимо всі наші недоліки. Розуміємо, що необхідно посилити гру в захисті. [illegible] інші суто ігрові питання. [illegible]ратимемося вирішити їх якомога скоріше ...

Дати коротеньке інтерв'ю погодився і керівник «Будівельника», він же головний тренер національної збірної, Зураб Хромаєв:

— Слід подякувати одеситам за такий чудовий турнір. Він принесе величезну користь нашим клубам — учасникам євротурнірів. Дуже добре, що ігри проходили в Палаці спорту, що кожний поєдинок збирав велику глядацьку аудиторію. Скажу комплімент одеситам: вони тонко розуміються на баскетболі.

Гадаю, що «Будівельник», «Київ-Баскет», «БІПА-Мода», а ще й донецький «Шах[illegible]» може, ще хтось поведуть гостру супер[illegible] в національному чемпіонаті.

— Якщо не секрет, що там за історія сталася з вашим гравцем Віталієм Потапенком?

— Він залишив команду, маючи з нею контракт, і подався до Америки. Вирішив навчатися в американському університеті. Ви р[illegible]мієте, що ця версія для простачків.

— Які ваші наміри у зв'язку з цим?

— Над цією темою зараз працюють наші юристи. Вони переконані, що Потапенко відшкодує все, що заборгував клубові, і за моральні збитки заплатить також.

— Усіх хвилює національна збірна , якою ви керуєте. Чи має вона хоч якісь шанси здобути путівку на фінал чемпіонату Європи?

— Завдання надскладне, не кривитиму душею. Але за якісної підготовки і потрібного настрою можна поборотися зі збірними Росії, Фінляндії та Боснії і Герцеговини. До речі, останню ми прийматимемо вдома. І я був би не проти, щоб цей матч пройшов в одеському Палаці спорту...

І наостанок. Наші клуби перед вирішал[illegible]ими вересневими стартами вирушають за[illegible]дон на турніри. «Будівельник» їде до Іспанії, «Київ-Баскет» поміряється в Москві силою з місцевими клубами «Спартак», «Динамо», ЦСКА, латвійським ВЕФом, естонським «Калевом» та литовським «Жальгірісом». А «БІПА-Мода» виступатиме в Польщі.

Одеса.

Із суддівських протоколів

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 5 тур. Скала — Кристал. 1:1. Бондарчук, 66 (0:1), Цхофрібашвілі, 80 (1:1). **Нафтовик — СК Одеса. 2:0.** Піскун, 8, з пенальті (1:0), Піскун, 50 (2:0). **Автомобіліст-СБТС — Металург. 1:2.** Кірюхін, 20 (0:1), Бабич, 44 (0:2), Штихар, 53 (1:2). **Буковина — Хімік (Житомир). 0:1.** Шумило, 48 (0:1). **Поділля — Динамо-2. 1:0.** Яременко, 55, з пенальті (1:0). **Борисфен — Металіст. 3:1.** Суворов, 11 (0:1), Безручко, 39 (1:1), Волосянко, 72 (2:1), Коренев, 80 (3:1). На 67-й хв. Сукіасян (Борисфен) не реалізував пенальті. **Ворскла — Хімік (Сіверськодонецьк). 0:0. Сталь — Зірка-Нібас. 2:3.** Мартинов, 27 (0:1), Онищенко, 32 (1:1), Чайка, 41, з пенальті (2:1), Михайленко, 80 (2:2), Голубка, 86 (2:3). **Бажановець — Нафтохімік. 1:1.** Теркунов, 7 (1:0), Свистун, 76 (1:1). **Закарпаття — Поліграфтехніка. 1:1.** Пугач, 10 (0:1), Гужва, 31 (1:1). **Карпати — Дніпро. 3:1.** Карібов, 45, з пенальті (1:0), Іванович, 54 (2:0), Бакур, 84 (3:0), Чіпа, 90, з пенальті (3:1).

Першість країни. Друга ліга. 5 тур. Артанія — Меліоратор — 1:0, Галичина — Явір — 0:0, Газівник — Десна — 2:0, Сіріус — ФК Львів — 2:1, Віктор — Рось — 5:0, Динамо (Луганськ) — Дружба — 2:0, Металург (Костянтинівка) — Азовець — 1:0, Шахтар — Титан — 2:3, Медіта — Металург (Керч) — 1:0, Чорноморець-2 — Чайка — 2:1, Таврія — Динамо (Саки) — 0:2.

Першість країни. Третя ліга. 3 тур. Сула — Вагонобудівник — 1:1, ЦСКА — Фетровик — 5:0, Гарт — Хутровик — 2:2, Авангард (Ровеньки) — Авангард (Жидачів) — 2:2, Вагонобудівник — ФК ЛАЗ — 0:2, Оскол — Адвіс — 1:0, Шахтар — Керамік — 2:1, Металург — Трансімпекс — 1:0, Торпедо — Нива — 0:1, Дністровець — Дністер — 0:2, Таврія — Лада — 1:0.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 380290.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311162.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».